

სწორედ განათლებითა და კულტურით წარმოგვიდგენია ყველაზე მჭიდრო ინტეგრაცია ჩვენს საერთო ოჯახთან, ევროპასთან – ეს განცხადება საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა გააკეთა.

მამუკა ბახტაძე ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ევროპის აკადემიის თბილისის რეგიონული ცენტრის გახსნის ღონისძიებაზე იმყოფებოდა.

„ჩვენ ვამაყობთ ჩვენი ისტორიით, ჩვენი დიდი წარსულით, რომელიც დგას სწორედ განათლებასა და კულტურაზე. გვაქვს ეროვნული იდეა, რომელიც არის

განათლება. განათლება, რომელიც არის უმოკლესი გზა თავისუფლებისკენ და უმოკლესი გზა იმისკენ, რომ დავძლიოთ საქართველოს წინაშე არსებული ყველა გამოწვევა. ამ ეროვნული იდეის მიხედვით, ავიღეთ ვალდებულება, რომ საქართველო შემდეგი ათწლეულების განმავლობაში მოახდენს თავისი მთლიანი შიდა პროდუქტის 6 პროცენტის ინვესტირებას სწორედ განათლებაში, რომელიც ფაქტობრივად, ბიუჯეტის მეოთხედია. ეს არის ჩვენი გზავნილი ჩვენი მეგობრებისთვის, ჩვენი განწყობა, სულისკვეთება“, – განაცხადა მამუკა ბახტაძემ.

განათლებითა და კულტურით წარმოგვიდგენია ყველაზე მჭიდრო ინტეგრაცია ჩვენს საერთო ოჯახთან, ევროპასთან

მისი თქმით, განათლების სისტემის სუბდონიან რეფორმაში მეცნიერებას განსაკუთრებული როლი აქვს. „ფიქრობთ, პოტენციალი, რომელიც არის საქართველოში, ჩვენს მეცნიერებში, ღვან-ღვანის, ასევე ახალგაზრდა მეცნიერებში ფაქტობრივად, ამის 2-3 პროცენტსაც კი ვერ ვიყენებთ. ამასთან ერთად, ჩვენი ქვეყნის სტრატეგია გახლავთ, რომ სწორედ საქართველო უნდა გახდეს რეგიონის ეკონომიკური ცენტრი და ლიდერი. ბუნებრივია, ეს წარმოგვიდგენია მხოლოდ განათლებასთან ერთად და მხოლოდ იმასთან ერთად, რომ საქართველო დაიბრუნოს განათლების კერის სტატუსი რეგიონში. აქედან გამომდინარე, ჩემთვის განსაკუთრებით ემოციურია დღევანდელი დღე, რომ ჩვენ გვერგო პატივი და მესუთე ჰაზი გაიხსნება სწორედ საქართველოში. ეს არის ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯი ინტეგრაციისკენ, რომ დავუბრუნდეთ ჩვენს ევროპულ ოჯახს“, – განაცხადა მამუკა ბახტაძემ.

პრემიერის თქმით, ევროპულ ოჯახში დაბრუნება მხოლოდ პოლიტიკური არჩევანი არ არის.

„ყოველთვის ვამბობდი და დღესაც მსურს, გავიმეორო – არჩევანი, რომ სა-

ქართველო აუცილებლად უნდა დაუბრუნდეს თავის ევროპულ ოჯახს, არ გახლავთ მხოლოდ პოლიტიკური არჩევანი. ეს არის ცივილიზაციური და ფსიქოლოგიური დაყრდნობა და არჩევანი და დღევანდელი დღე ამის საუკეთესო მაგალითია. ჩვენ სწორედ განათლებითა და კულტურით წარმოგვიდგენია ყველაზე მჭიდრო ინტეგრაცია ჩვენს საერთო ოჯახთან, ჩვენს ევროპასთან“, – განაცხადა მამუკა ბახტაძემ.

მისი შეფასებით, ცენტრის გახსნა ხელს შეუწყობს ქართველი და ევროპელი მეცნიერების თანამშრომლობის გაღრმავებას. „კიდევ ერთხელ მსურს, მაგალითად გადავხადო ყველას, ვინც თავისი წვლილი შეიტანა ამ მნიშვნელოვან პროგრესში. დარწმუნებული ვარ, ცენტრის გახსნა მაქსიმალურად დაგვემხარება, რომ კიდევ უფრო მჭიდრო კონტაქტები დავამყაროთ, კიდევ უფრო მაღალ დონეზე ავიყვანოთ ჩვენი თანამშრომლობის ხარისხი ქართველ და ევროპელ მეცნიერებს შორის. დარწმუნებული ვარ, ამავე დროს, დღევანდელი დღე იქნება დასაბამი ძალიან მნიშვნელოვანი მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესისა“, – აღნიშნა მამუკა ბახტაძემ.

გიორგი ბახარია სიმონ მორდიუს უხვდა

შინაგან საქმეთა მინისტრი გიორგი ბახარია ევროკომისიის საშინაო საქმეთა და მოქალაქეობის საკითხებში გენერალური დირექტორის მოადგილეს სიმონ მორდიუს უხვდა.

შეხვედრას საქართველოს მოქალაქეების ევროკავშირში უფიზო მიმოსვლასთან დაკავშირებული მიმდინარე საკითხები განიხილეს. მხარეებმა ხაზი გაუსვეს სავიზო რეჟიმის ლიბერალიზაციის პოლიტიკურ და პრაქტიკულ მნიშვნელობას

ქვეყნის ევროინტეგრაციის პროცესში.

მინისტრმა ევროკომისიის წარმომადგენელს უფიზო მიმოსვლის პროცესში წარმოქმნილი გამოწვევების საპასუხოდ შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ გატარებული ღონისძიებები გააცნო. გენერალური დირექტორის მოადგილემ დადებითად შეაფასა Frontex-cf If Europol-თან არსებული თანამშრომლობა, პოლიციის ატაშეების ქსელის გაფართოება,

ასევე, შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ რეადმისიის შესახებ შეთანხმების წარმატებული განხორციელება.

უფიზო მიმოსვლის ეფექტიანი განხორციელების უზრუნველსაყოფად, მხარეები ერთობლივი ღონისძიებების დაგეგმვის აუცილებლობაზე შეთანხმდნენ. უსაფრთხოების არსებული გამოწვევებისა და არალეგალური მიგრაციის შემცირების მიზნით, სიმონ მორდიუს შინაგან საქმეთა მინისტრს

ევროკავშირის მიერ შემუშავებული სამოქმედო გეგმა გააცნო. აღნიშნული კიდევ ერთხელ ადასტურებს ევროკავშირის მზობას საქართველოსთან მჭიდრო თანამშრომლობის შემდგომი გაღრმავებისა და უსაფრთხოების სფეროში ერთ-

ობლივი ძალისხმევების გაძლიერებისთვის. შინაგან საქმეთა მინისტრმა სტუმარს მაგალითად გადაუხადა საქართველოს ევროინტეგრაციის პროცესში განხორციელებული და მიმდინარე რეფორმების აქტიური მხარდაჭერისთვის.

კანონპროექტი იძლევა კეთილსინდისიერი მოსამართლეთა მოსამართლეების შერჩევის ბარანტიას

„შეზღვევით, თამამად ვთქვათ, რომ ეს კანონპროექტი იძლევა მაღალკვალიფიციური, კეთილსინდისიერი მოსამართლეთა შერჩევის არა მარტო საშუალებას, არამედ გარანტიასაც და ამის ნათელი მაგალითი იქნება საბოლოო გადაწყვეტილება, რომელსაც მიიღებს პარლამენტი, როდესაც დაამტკიცებს უზენაესი სასამართლოს მოსამართლეებს“, – ამის შესახებ ჟურნალისტებს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარემ განუცხადა. ირაკლი კობახიძე ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩის მოვალეობის შემსრულებლის მიერ, სასამართლო რეფორმასთან დაკავშირებით გაკეთებულ განცხადებასაც გამოეხმაურა.

„ჩვენ გავწერეთ კანონპროექტი, რომელიც ეფუძნება საერთო ინტერესს – საერთო ინტერესს არის მაღალკვალიფიციური და კეთილსინდისიერი ადამიანების შერჩევა უზენაესი სასამართლოსთვის და ეს კანონპროექტი ადგენს უპრეცედენტო დია და გამჭვირვალე პროცედურას, რომელსაც არა აქვს ანალოგი არცერთ ევროკავშირის ქვეყანაშიც კი. შეუძლია, ნებისმიერს, გადაამოწმოს ევროკავშირის კონკრეტული ქვეყნების კანონმდებლობა, პრაქტიკა და გამოცდილება. არსად ამის მეთაფიც კი არ არის განწერილი. აქედან გამომდინარე, პროცესის შეჩერების

არავითარი საფუძველი არ არსებობს, პირიქით, ჩვენ გვაქვს ძალიან მაღალი მოტივაცია იმისა, რომ საბოლოოდ მივიღოთ ეს კანონი, იმისთვის, რომ რაც შეიძლება სწრაფად დაიწყოს პროცესი, რომლის საბოლოო შედეგი იქნება მაღალკვალიფიციური და კეთილსინდისიერი მოსამართლეები უზენაეს სასამართლოში“, – განაცხადა პარლამენტის თავმჯდომარემ.

ირაკლი კობახიძე გამოემხატრა ოპონენტების მოთხოვნასაც, რომ კანონპროექტი მეორე მოსმენაზე უნდა დაბრუნდეს. „ამის საფუძველი არ არსებობს, იმიტომ, რომ კანონპროექტი არის მაქსიმალურად დახვეწილი და ასახავს იმ ინტერესს, რასაც ჰქვია მაღალკვალიფიციური და პროფესიონალი კადრებით უზენაესი სასამართლოს დაკომპლექტების ინტერესი. არის მაქსიმალურად დახვეწილი, თუ ერთი ოპონენტი მაინც მოიტანს ევროკავშირის რომელიმე ქვეყნის მაგალითს, სადაც ამის მეთაფიც კი არის განწერილი, მაშინ ჩვენ შეიძლება დავაბრუნოთ მეორე მოსმენაზე ეს კანონპროექტი. ევროკავშირის ვერცერთი ქვეყნის ვერცერთი მაგალითს ვერ მოგვიყვანთ, სადაც ამის მეთაფიც კი არის განწერილი. ეს არის ყველაფრის ნათელი დასტური“, – განაცხადა საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარემ.

საკულისი ბარანტი, რომ ჰესები გარემოზე მაგნი ზეგავლენას ახდენს და მდინარეებს აშრობს

„საკულისი ბარანტი, რომ ჰესები გარემოზე მაგნი ზეგავლენას ახდენს და მდინარეებს აშრობს. ეს სიმართლე არ შეესაბამება და მოსახლეობის მიზანმიმართულად შეცდომაში შეყვანა, – აცხადებს ენერგეტიკოსი ბარჩილ მამათელაშვილი.

ენერგეტიკოსი იმ სამ ძირითად მიზეზს ასახელებს, რის გამოც მისი აზრით, ჰიდროენერგეტიკა მნიშვნელოვანია ქვეყნისთვის. მისი თქმით, ეს არის ენერგოდამოუკიდებლობა, სუფთა ენერგია და გრძელვადიან პერსპექტივაში სტაბილური ფასები. არჩილ მამათელაშვილის თქმით, საქართველოს არ გააჩნია ისეთი ბუნებრივი რესურსები, როგორცაა ნავთობი და ბუნებრივი აირი, რაც ქვეყანას ენერგოდამოკიდებულებას ხდის რეგიონის სხვა ქვეყნებზე. „რეგიონში არსებული საკმაოდ დაძაბული პოლიტიკური სიტუაციიდან გამომდინარე, ქვეყნისათვის აუცილებელია ჰქონდეს ენერგეტიკული დამოუკიდებლობის ერთი კომპონენტი მაინც, რათა პოლიტიკურად მოტივირებული მაგნი ზეგავლენებმა მისი ეკონომიკის სრული კოლაფსი არ გამოიწვიოს“, – აღნიშნავს ენერგეტიკოსი.

მისივე თქმით, ჰიდროენერგეტიკოსად გურუბე გამომუშავებული ელექტროენერგია ეკოლოგიურად უფრო სუფთაა, ვიდრე ეკონომიკურად მიზანშეწონილი

სხვა ალტერნატივები: ნახშირზე, მათზე ან გაზზე მომუშავე თბოელექტროსადგურები. ენერგეტიკოსი მიიჩნევს, რომ ჰიდროენერგეტიკოსადგურების განვითარება გრძელვადიან პერსპექტივაში სტაბილური ფასების გარანტია.

„ჰესის მიერ გამოთავსებული ელექტროენერგიის თვითღირებულება არა მარტო იაფია სხვა არსებულალტერნატივაზე, არამედ მისი ფასის ცვლილებაც საკმაოდ დაბალია და არ არის დამოკიდებული მსოფლიო ბაზრებზე არსებულ ნედლეულის ფასებზე. ნებისმიერი სხვა ალტერნატივა: თეს-ები, იმპორტი, ახლად აშენებული ჰესების მიერ გამოთავსებული ელექტროენერგიაზე მინიმუმ 30%-ით ძვირია. ჰესებში ინვესტიციების შეფერხების შემთხვევაში, ჩვენ მოგვიწევს ან თბოსადგურის აშენება და მათგან ბუნებრივი აირის შექმნა სხვა ქვეყნებიდან, რამაც შესაძლოა, ფასების რყევა გაზარდოს, ან იმპორტი მეზობელი ქვეყნებიდან, რაც ნიშნავს იმას, რომ ჩვენს მეზობელ ქვეყნებში ელექტროსადგურების მშენებლობა და მათი ეკონომიკის ზრდა უნდა დავაყინავოთ და უარი ვთქვათ საკუთარ ეკონომიკურ ზრდაზე“, – აცხადებს არჩილ მამათელაშვილი.

მისივე თქმით, როდესაც საუკულის ბარანტი, რომ ჰესები მაგნი ზეგავლენას ახდენს და აშრობს მდინარეებს, ეს სიმართლე არ შეესაბამება და მოსახლეობის მიზანმიმართულად შეცდომაში შეყვანაა.

„პროცესი მართულია და მართვის პროცესში ჩართულები არიან, როგორც ხელისუფლებიდან, ასევე რაღაც ჯგუფი არასამთავრობო სექტორიდან და ასევე ადგილობრივებისა“, – აცხადებს ექსპერტი კავკასიის საკითხებში მამუკა ბრეშიძე, რომლის განცხადებით, არიან ადამიანები, რომლებიც ხელოვნურად დაბავნენ ქვეყანაში სიტუაციას. მისი თქმით, პანკისის ხეობა არის ძალიან სენსიტიური რეგიონი, სადაც მუდმივად იყო სხვადასხვა ქვეყნის სპეცსამსახურების ინტერესის საგანი. აქედან გამომდინარე, არეშიძე ამბობს, რომ პანკისის სჭირდება სენსიტიური მიდგომა.

– **ქალბინ მძიმედ განვითარდა პროცესები პანკისის ხეობაში. რამდენად შესაძლებელია, რომ პროცესი იყოს მართული, რა ჯგუფები მოქმედებენ და, თუ თვლით, რომ პროცესი მართულია, რა ჯგუფის ინტერესებში შედიოდა პროცესების ასე განვითარება?**

მამუკა ბრეშიძე: რასაც ახლა ვიტყვი, ამის დამადასტურებელი დოკუმენტი არ მაქვს, მაგრამ ეჭვის უფლება მაქვს, რადგან ვიცი, როგორი სიტუაცია არის საქართველოში. აქედან გამომდინარე მაქვს საფუძვლიანი ეჭვი, ვთქვა, რომ ეს პროცესი მართულია და მართვის პროცესში ჩართულები არიან, როგორც ხელისუფლებიდან, ასევე რაღაცა ჯგუფი არასამთავრობო სექტორიდან და ასევე ადგილობრივებისა. რასაკვირველია, ვინც პროტესტს გამოხატავდა, უმრავლესობა ნამდვილად გამოხატავდა საგნობრივ პროტესტს, მართლა არ უნდათ მათ ჰესის აშენება და თვლიან, რომ ამის გამო მოსახლეობას მიადგება სერიოზული ზარალი. მაგრამ იქ იყო რამდენიმე ადამიანი და მე ისინი კადრებშიც ვნახე, რომლებსაც უბრალოდ ვიცი, რომ ჰესები საერთოდ არ აინტერესებთ, არც ქვეყნის უსაფრთხოება, ამ ადამიანებისთვის მთავარი არის ფინანსური წყარო. ამ ფინანსური წყაროს მომცემი რა დავალებას მისცემს, იმის მიხედვით მოქმედებენ.

– **რომელი არასამთავრობო ორგანიზაციის ინტერესი იკვეთება ამ პროცესის უკან?**

– ვიცი, რომ თბილისში არის რამდენიმე არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომელიც ორიენტირებულია იმაზე, რომ საქართველოში არ განვითარდეს ელექტროსისტემა. არ გამოვრიცხავ, რომ ფულსაც იღებენ იმაში, რომ ხელი შეუშალონ ელექტროსისტემის აშენებას. ზოგიერთი ჩვენი მეზობელი დაინტერესებულია იმაში, რომ საქართველოს ელექტროსისტემა არ განვითარდეს. რატომ უნდა განვითარდეს, ასე ხომ ქვეყანა განვითარდება, რაც მათ არ აწყობთ, რადგან მათ უშუალოდ, მოგვყავდნენ. უმჯობესი არ არის ელექტროენერჯია გაყიდონ, ვიდრე საქართველოში განვითარდეს ელექტროსისტემა და მერე ვეღარ გაყიდონ?!

რაც შეეხება სამთავრობო სტრუქტურებს, რასაც ჩემი თვლით ვუყურებ, გამოდის, რომ გახარია და მისი უწყებაც ვითარების მსხვერპლია. შსს-ს არ აქვს იმის ფორმატი, რომ სიტუაციის შესწავლა მოახდინოს თავიდან ბოლომდე, ა-დან, ბ-მდე. რასაკვირველია, ინფორმაცია უნდა ჰქონდეს, მაგრამ ის, რომ საერთო სურათი შექმნას, ამის საშუალება არა აქვს.

– **შიდა დაპირისპირების პროცესში შეიძლება განვიხილოთ გახარია უარყოფით ფორმატში წარმომჩენა? ხელისუფლებაში ჯერჯერობით ერთადერთი მინისტრია, რომელმაც საზოგადოებაში გააჩინა აზრი, რომ შსს-ს მართლა ჰყავს მინისტრი...**

– სწორედ ამას ვამბობ, რომ ვილა-ცამ გახარია და მისი უწყება დააყენა დარტყმის ქვეშ და ეს ფაქტია. მთელი ეს სიტუაცია ვილაც-ვილაცების სათავეში დამოყენებულ არის აგებული. სწორედ ეს არის კვირას განვითარებული მოვლენების პრობლემა, მაგრამ მთავარი პრობლემა არის ის, რომ საქართველოს ვერც ერთმა ხელისუფლებამ ვერაფრით ისწავლა წინამორბედების შეცდომებზე. პანკისის ხეობა არის სპეციფიკური ზონა და ამ სპეციფიკურ ზონას სჭირდება სპეციფიკური მიდგომა. მართლაც ადგილობრივ მაცხოვრებ-

ვილასა გახარია და მისი უწყება დააყენა დარტყმის ქვეშ – ეს ფაქტია

ლებზე არ არის ლაპარაკი, ლაპარაკია იმაზე, რასაც წლების განმავლობაში ვხედავთ – როგორ ცდილობს მავანი, რუსეთი იქნება თუ სხვა, პანკისის ხეობაში სიტუაცია აკონტროლოს ისე, როგორც მას აწყობს. რასაკვირველია, ასეთ შემთხვევაში შენ არ უნდა შექმნა ისეთი ვითარება, რომ ნამდვილად მდგომარეობაში აღმოჩნდე. დღეს ხელისუფლება და ქვეყანა აღმოჩნდა წამგებიან მდგომარეობაში. დღეს ძალიან ადამიანებმა იგრძნეს, ვინც ეს ვითარება აქამდე მიიყვანა. არ შეიძლება ამ ადამიანებს შერჩეთ იმის შეგრძნება, რომ მათ უშუალოდ ათ სახელმწიფოს უკან დაახვედნენ.

– **არასამთავრობო სექტორის ჩართულობაზე ისაუბრეთ, მათ შორის ხელისუფლების შიგნით არსებულ რამდენიმე ინტერესთა ჯგუფზე, ამ შემთხვევაში სახელმწიფოს აქვს ვი იმის რესურსი, რომ გამოავლინოს ეს ინტერესთა ჯგუფები, რომლებიც ამ პროცესის უკან დგანან და რომლებიც რეალურად სახელმწიფოს წინააღმდეგ მოქმედებდნენ?**

– ძალიან მარტივი პასუხი შემიძლია გაგვითხროს. სადაც მე, ჩვეულებრივ მოქალაქეს მაქვს ეჭვი და ეს ეჭვი დაფუძნებულია ორიენტირებული ინფორმაციებზე, თქვენ ფიქრობთ, რომ სახელმწიფოს არ ექნება, რომელიც ტექნიკურად ბევრად უკეთესად არის აღჭურვილი და უფრო მეტი ინფორმაცია აქვს? ე.ი. ამ ინფორმაციას ან ყურადღება არ მიექცა, იმიტომ, რომ არაპროფესიონალები მართვენ პროცესს, ან შეგნებულად გადაიღება რაღაცა ნაბიჯი, რომელმაც ამ სიტუაციამდე მიგვიყვანა.

ყველაფერს თავი რომ დავანებოთ, რამდენი ხანია, ქვეყანა უშიშროების საბჭოს გარეშეა. გადაყვეთ იმ უშიშროების საბჭოსთან ბრძოლას, რომე-

ლიც პრეზიდენტ მარგველაშვილთან იყო, შემდეგ გავაუქმეთ და რამდენი ხანია, ვერ შევქმენით უსაფრთხოების საბჭო. ეს არის ძალიან ცუდი ქვეყნისთვის. უსაფრთხოების საბჭო არის სწორედ ის სივრცე, სადაც ხდება უწყებათა შორის მოქმედების შეფერვა.

კორიდორში ერთი მინისტრი მეორეს დაიჭერს და ეტყვის, რომ ამას ვაპირებ და შენ დამეხმარე, ეს არის საქმე? პრემიერ-მინისტრს ჰქონდა ძალიან კარგი გეგმა უსაფრთხოების სამსახურთან დაკავშირებით, ბრიტანულ ფორმატზე საუბარი, რომელიც თავისთავად გულისხმობს უსაფრთხოების საბჭოს და მის ქვემოთ არსებულ ანალი-

გააკეთე ინფრასტრუქტურული პროექტი, მაგალითად – წყალი, რომ დაგიჯეროს ამ ხალხმა. პრობლემა თუ არ მოიხსნება, შემცირდეს მაინც. ახლა უკვე სხვა სიტუაციაა, თუ არ მოგვარდება წყლის საკითხი, იგივე გაგრძელდება მუდმივად.

– **როგორ ფიქრობთ, ინტერესთა ჯგუფები შეეცდებიან, სიტუაცია ისე გამოიყენონ, რომ პროცესები ისევ მივიდეს ესკალაციამდე?**

– რასაკვირველია. მაგრამ შევთანხმდეთ, რომ საქართველოს სჭირდება ენერჯოსისტემის განვითარება, საქართველოს სჭირდება ტექნოლოგიური გარღვევა ამ მიმართულებით, ეს არის აუცილებელი. ასევე, საქართველოს ხელისუფლებას აქვს კანონიერი უფლება, რომ აღასრულოს გადაწყვეტილება და პლუს, დასაჯოს ის ადამიანები, რომლებიც პოლიციელებს ხელით შეეხნენ. მაგრამ ახლა რას მოგვიტანს ამის შესრულება? ხომ არ შეიძლება მოხსნა უკლებს დავერიოთ და დავიჭიროთ, გამოვრიცხულია ეს ამბავი. ამ თვალსაზრისით ცაიტნოტშია ხელისუფლება. ამიტომ, მე ვფიქრობ, რომ ახლა უნდა დაიწყოს ძიების პროცესი და ყველა ის ადამიანი, პანკისელი იქნება თუ თბილისელი, აუცილებლად უნდა იყოს დასჯილი, რომელმაც ეს სიტუაცია შექმნა. ის კი არა, ვინც ქვას ისროდა, არამედ ის, ვინც ეს სიტუაცია შექმნა და დაიწყო ინფრასტრუქტურული პროექტების განხორციელება.

– **როდესაც იმუქრებიან, რომ არაფერი დაიჭიროთ, თორემ ისევ გამოვალთ, ვინაიდან პანკისი არის სენსიტიური თემა, რა უნდა ქნას ხელისუფლებამ? თუ სამართლებრივ სახელმწიფოში ვცხოვრობთ, ყველასთვის სამართალი ერთნაირად უნდა აღსრულდეს, რატომ კეთდება მუდამ იმის საზღვარს, რომ ჩვენგან განსხვავებულები არიან. ამით ხომ მათი გარიყვა ხდება საქართველოს დანარჩენი ტერიტორიიდან...**

– რასაკვირველია, მართალი ხართ, მაგრამ ყველაფერს სჭირდება ტაქტიკურად სწორი მიდგომა. შეიძლება შევარდეს ჯარი და დაიჭიროს ყველა, მაგრამ რას მოგვიტანს, შედეგი რა იქნება? ამაზე ხომ უნდა დაფიქრდეს ვინმე. ამიტომ, ნაბიჯ-ნაბიჯ უნდა წავიდეთ, ერთი ხელით უნდა ვაკეთოთ ისე, რომ აღვადგინოთ სამართლიანობა, მეორე ხელით უნდა გავაკეთოთ ის, რაც ადგილობრივ მოსახლეობას უნდა. პირველ რიგში, ეს არის წყლის პრობლემის მოგვარება.

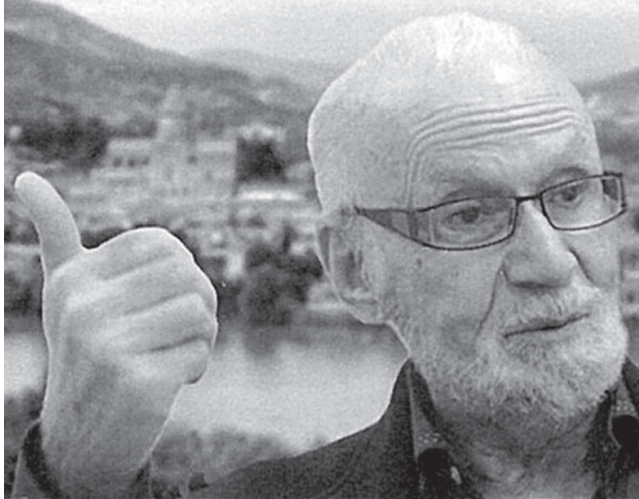
– **პანკისში მომხდარი ამბების პარალელურად საკმაოდ ოპერატიულად დადო ნიუსი ჩეჩენი მებრძოლების საიტმა. ნიუსს თანახმად „ლაივ“ ვიდეოც და ბოლოს ისმის „ალაშ აკბარ“ დაუფიქრებელმა ნაბიჯებმა რამდენად მძიმე ვითარებამდე შეიძლება მიიყვანოს მდგომარეობა?**

– თუკი გადაიდგმება დაუფიქრებელი ნაბიჯები, ძალიან მძიმე შედეგამდე შეიძლება მიგვიყვანოს ამ ყველაფერმა. არ მინდა მძიმე ვითარების შექმნა, მაგრამ ერთი რამის თქმა შემიძლია, ხელი-სუფლების მხრიდან ხშირად ისმოდა, რომ სიტუაცია დამშვიდდა, ცეცხლი ჩაქრა. ცეცხლის ჩაქრობა არ არის მთავარი, მთავარი არის პრობლემის ლიკვიდაცია, ეს არის მთავარი, ზუსტად იმიტომ, რომ შანსი არ მივცეთ ჩვენს მოწინააღმდეგეს, რომელიც აუცილებლად შეეცდება, შექმნილი სიტუაცია სათავისოდ გამოიყენოს, რაც არაერთხელ გამოუყენებია 1998 წელს, 2002, 2012 წლის აგვისტოში, პანკისის ხეობაში.

ეს ხეობა არის პატარა, მათასი კაცი ცხოვრობს, წარმოიდგინეთ, როგორი ინტერესით უყურებენ ამ პატარა ხეობის აურზაურს არა მხოლოდ კავკასიის ქედის იქიდან, არა მხოლოდ სადაც ერავში და სირიის სივრცეში, არამედ საქართველოს რეგონებში, განსაკუთრებით იმ რეგიონებში, სადაც ბევრი პრევენზია არის ხელისუფლების მიმართ, სადაც ცხოვრობენ ადამიანები, რომლებიც ჯერ კიდევ არ თვლიან თავს ქართული სახელმწიფოს მოქალაქეებად. ამიტომ შეცდომის უფლება დღეს ხელისუფლებას აღარ აქვს, მორჩა. უნდა იზრუნოს პრობლემის აღმოფხვრაზე, სამართლებრივი იქნება თუ ინფრასტრუქტურული მხარე.

ესაუბრა
თამთა ძარჩავა

მელორ სტურუასს ქართული გული

მამულიშვილობა ნიჭია და წუთისოფელმა ნაღდ მამულიშვილის რომელიმე სხვა პლანეტაზე რომც არ-გუნოს ცხოვრება, ის მეცსრე ციდანაც თავის ქვეყანას დაუწყებს ძებნას და ათი ენა რომც იცოდეს, ის მაინც დედის ნამღერი იაფანის ერთ ჩამოსასხებს მეცსრე ციდანაც თავის ქვეყანას სიყვარულის საგალობელს.

ეს სიტყვები ზედგამოჭრილია XX და XXI საუკუნეთა საერთაშორისო ჟურნალისტიკის მეტრზე – მელორ სტურუასზე, რომელიც მოსკოვის უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ რუსეთში მოღვაწეობდა და საბჭოთა კავშირის დახვრევის პერე უკვე საბოლოო წელიწადია ამერიკის შეერთებულ შტატებში დაიდო ბინა. მკითხველი უთუოდ მისვდა, რომ ბატონი მელორი ჯერ რუსულად წერდა, ახლა კი ინგლისურად წერს. მაგ-

რამ მთელი ამ ხნის განმავლობაში ერთი წუთითაც არ გადასხვავდებოდა ქართული გული, რომელიც, თუ შეიძლება ასე თქმა, მუდამ ქართულად უბერდა და თვითონაც მუდამ ქართველად რჩებოდა.

ამის ცხადი დადასტურებაა მელორ სტურუასს ახლანდელი თბილისში პირველად გამოცემული, სხვადასხვა დროს დაწერილი ქართული ლექსები, კრებული შედგენილია ასოციაცია „კულტურათა დიალოგი XXI“ ძალისხმევით და სავაჭარო-პროგრამა „ლოგოსის“ სტამბაში დაიბეჭდა. კრებულს ამ ასოციაციის პრეზიდენტის ვალერი ასათიანის წინათქმა უძღვის.

ქვემოთ ჩვენს მკითხველს ვთავაზობთ ბატონ ვალერიის ზემოხსენებულ წინათქმას და ბატონ მელორის რამდენიმე ლექსს.

მელორ სტურუასს სახელი კარვალაა ცნობილი ჟურნალისტურ სამყაროში. მე-20 საუკუნის საბჭოთა პუბლიცისტიკა წარმოუდგენელია მისი მძალადროფისიული და მძაფრი წერილების გარეშე. საყოველთაო ინტერესი აღძრა მ. სტურუასს წიგნებმა პოლიტიკურ თემაზე – „გრეგორი კორსოს აღსასრული“ (პოეტის ბედი ამერიკაში), „მარიონეტები“, „80-იანი წლების ამერიკა“ და მრავალი სხვა.

2013 წელს დაუცხრომელმა მელორ სტურუასს რუსულ ენაზე გამოსცა თავისი ლექსების კრებული სახელწოდებით „СТИХОТВОРЕНИЯ КОНЦА

ЖИЗНИ“, რომელშიც აირეკლა ავტორის მრავალმხრივი მსოფლმხედვა, უმაღლო ინტელექტი, მშვენიერების მიხედვით აღქმა, სიღრმისეული წვდომა, ღირსი იმედი... აქ ხასიათების ძერწვა და მუსიკალური ეტიუდებს ერწყმის დიალოგი გენიოსებთან (პომეროსი, არისტოტელე, ბახი, აინშტაინი და სხვა).

მშობლიურ, ქართულ ენაზე დაწერილი ლექსების ეს კრებული – სიურპრიზი – ახალი რაკურსით წარმოგვიდგენს „ჟურნალისტიკის ლეგენდას“. მოვიხმობ მელორ სტურუასს მხოლოდ მთავიერ სტრუქტურას: „**კვლავ დამათობს სურნელით**

საქართველოს მიწა მე, სადაც ფეხი ავიდგი, ვაჟკაცობა ვიწამე...“.

„გაბავეყრდენ, მივეკარ მამა-პაპურ ყავარჯენს“,

„ლექსის ჩუქურთმა გამინაგოფე, როცა იმედებს ვაგან გულისა...“,

„ისევ ჩემი თბილისი, მათრობს მისი მიწა მე, აქ პირველად პოეტის აღგაცება ვიწამე...“,

„ნეტავ როდის წამყვება ჩემი დროის ფერია, მზე თანდათან იხრება, მეცაც ვარდისფერია...“,

კრებულში ხშირად ვხვდებით ალუზიებს: „**ვითარც უხორცო ვარ უშიშარი, ჩანჩქერს გავყვები მე ნაფოტივით“;** „**გალაკტიონის როკავს**

აკვანი, როგორც ხომალდი არგონავტების“; „**აღმევანს მავალ...“.**

ლექს ამერიკაში მცხოვრებმა 90 წლის მელორ სტურუასს ვადაწვევითა და თავისი გულის სიღრმეებიდან ამოსული გრძობები, ნაფიქრალი, საკუთარი ფეხების – მამულის წყალქალის, საქართველოს, თბილისის სიყვარული ალაღად გამოეხატა პოეტურ სტრიქონებში...

„აქ პირველად სამშობლოს სიყვარული ვიწამე, თუ მოვედები, მიშვილებს საქართველოს მიწა მე“.

ვალერი ასათიანი,
ასოციაცია კულტურათა დიალოგი XXI“ პრეზიდენტი

**სამეისტრო
ჩაქო პაპუაშვილი**

შენ გამიჩინე საქმე,
როცა მაჩუქე „აკვამ“,
აღარ ვარ მართო აქ მე,
ყველგან დამყვება „აკვამ“.
გულს ამიძგერებს „აკვამ“,
ვლაგმე და ვერ ავლაგმე.
ამერიკაში „აკვამ“
– ნელსურნელგმას აკმევს.
5 თებერვალი, 2001 წელი,
მინეაპოლისი

პატარა კახის ღოცვა

სათუთო, როგორც ენძელა,
მამაცო, როგორც მარაზდა,
ჩვენ ვიცით, რატომ გეძნელა
ჩარაზვა თერგის დარაზბა.

ვინ გაეძცევა ყორანსა,
ცაში რომ აქსოვს არშიგმ?
და ურჯულოთა ყურანსა
შენ მაინც ჯვარი არჩიე.

ჯვარცმული კიდევ გადარჩი,
თავს გეხვევიან პეკლეში,
იწვი და იწვი ღაღარში,
იწვი და არ იფერფლეში!

გამხნეაება

რა ვუყოთ, ერთხელ დაეცი,
გამხნევი, ისევ ადგეში.
თავს ნუ მოიკლავ, ვაჟკაცო,
მეგობრებს გამოადგეში.

რას იზამ, წილად არ გერგო
გზა და ბილივი ნატკეპნი.
თავს ნუ მოიკლავ, ჯამბუკო,
დედ-მამას გამოადგეში.

რად დაიზანთე თვალეში,
თვალეში ცრემლით ნათქვეფი,

თავს ნუ მოიკლავ, რაინდო,
სიყვარულს გამოადგეში.

არ დაიღარდო, მაჭარო,
დრო მოვა – ღვინოდ დადგეში.
თავს ნუ მოიკლავ, ქართველო,
სამშობლოს გამოადგეში.

ილია და პაპი

მედი, მჩატე ვით ლითონი,
და მძიმე, როგორც მუმბული...
ილია – მამა ერისა,
პაპი – ერის ბულბული.
თავს გვევლეშიან, გვიცავენ
მნათენი გულის ძვერისა.
პაპი – ერის ბულბული,
ილია – მამა ერისა.

ორი სპეტაკი მწვერვალი
თავშესაფარად გვედინსა:
პაპი – ერის ბულბული,
ილია – მამა ერისა.

ღვინოდ და წამლად აქციეს
ბაღდაში გულს ჩაგუმული,
ილია – მამა ერისა
პაპი – ერის ბულბული.

გვიხსნიან, მაინც გვიხსნიან
თუკი უფალმან შეგვრისხა!
პაპი – ერის ბულბული,
ილია – მამა ერისა.

კაპლი თაოზის ნუნუნი

დავზარდეთ ალგეთს ლეკვები:
კბილები – მასნი მროლები,
ჩვენ იავნანას ვემღერდით,
არჩიეს როკ-ენ-როლები.

დავზარდეთ ალგეთს ლეკვები,
მათი აკვანი ვარჩიეთ,
დედებმა ჩოხა შევერეს
მათ კი ჯინსები არჩიეს.

ჯავრი რომ სჭამონ მგლისანი,
დავზარდეთ ალგეთს ლეკვები,
მათ სხვა არჩიეს მიზანი,
გაცურვდა ჩვენი გეგმები.

გალაკტიონის აკვანი

ინრემი მთაში ყვიროდა,
ტყვია იგემა მზაკვარი...
და ირწეოდა რიონთან
გალაკტიონის აკვანი.

ბუნება ზამთარს მინებდა
და აერია გზა-კვალი,
აზობდა, აშოშმინებდა
გალაკტიონის აკვანი.

ზღვამ იგრილა, რა დარჩა?
მუხის ფესვები და ქვანი,
მაგრამ არ გაქრა, გადარჩა
გალაკტიონის აკვანი.

ესაფრებიან, რა იცის,
თვალნი ავნი და ძაკვანი,
იწვის და მაინც არ იწვის
გალაკტიონის აკვანი!

ინრევა ნაინნაინი,
მშობლურ ანბანის წამყვანი,
როგორც რუსთველის შაინი
გალაკტიონის აკვანი!

* * *

ერისკაცო კლავენ ცოლემის თვალწინ,
დალასში იყო თუ წიწამურში.
თქვში სისხლისა გვაწვიმს და გვაწვიმს,
გვაწვიმს და გვაწვიმს ხვალ,
დღეს და გუშინ.

წუთისოფელი ისე ირევა –
ასე იქნება ახალ მოსვლამდე,

განა ოდესმე გამოილევა
მერმეჩაშვილი, ანდა ოსვალდი?

გუმერანგი

მელანდებოდა ოტელოს მთვარე
და დაგლეჯილი გველის პერანგი.
ხან ფეხაკრფით, ხან მოვლვარე
გიბრუნდებოდი ვით მუმერანგი.
გშვერის, ლამაზო, ეს სივერავე
და უგულთა შენ გშვერის გული.
გიბრუნდებოდი ვით მუმერანგი,
შენით დამთვრალი და შერისხული.

ლოდი დამაწვა მე მუმერანგი,
და თუმც ვიყავი ჯვარზე გაკრული,
გიბრუნდებოდი ვით მუმერანგი,
გამრუებული და გათანგული.

მე მიჯაჭვული ვარ ამირანი
და ღვიძლს მიკორტნის შავი არჩივი,
მაინც ვგრუნდები ვით მუმერანგი,
გამრუებული და გათანგული.

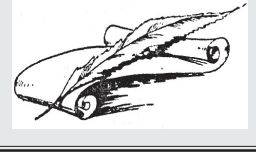
მე მიჯაჭვული ვარ ამირანი
და ღვიძლს მიკორტნის შავი არჩივი,
მაინც ვგრუნდები ვით მუმერანგი,
სუფრას რომ უვლის ჯიხვის ყანწივით.

გახელეგული მხედრის დეგემით
მარათაშვილის მიქრის მერანი.
ჩემი სიზმრებით, ჩემი ლექსებით
გიბრუნდებოდი ვით მუმერანგი.

სახრჩოგელიდან და ნატერის ხიდან
არ მიწერია მოსვლა მე რაკვი,
ჯოჯოხეთიდან თუ სამოთხიდან
დაგიბრუნდები ვით მუმერანგი.

მინეაპოლისი,
2018 წლის იანვარი

დღეს მწერალთა სახლში, ივანე მაჩაბლის №13-ში, გაიმართება მელორ სტურუასს ლექსების კრებულის – „ქართული გულის“ წარდგენა. დასაწყისი 18 საათზე.

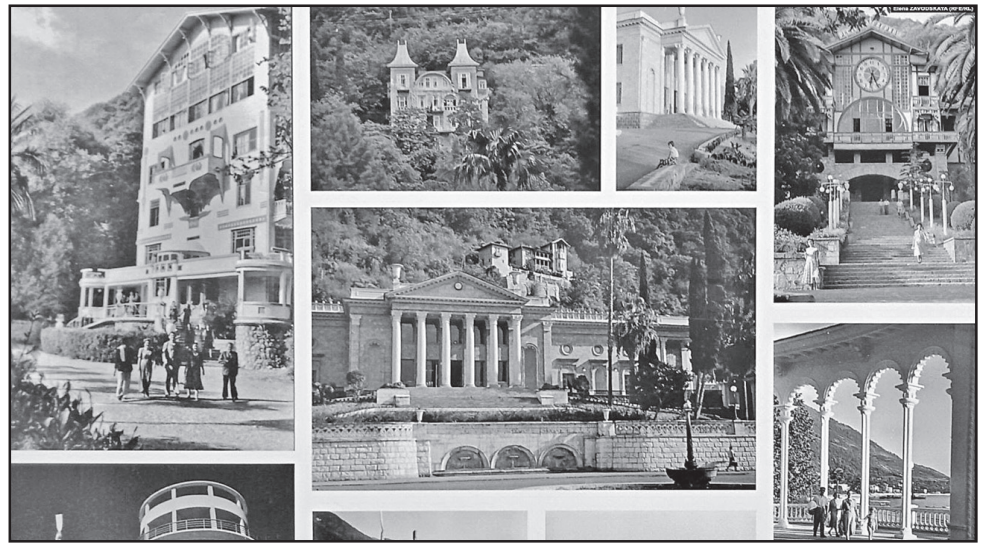
ქალაქების მძიმე მდგომარეობა აფხაზეთში

კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლები-სა და ღირსშესანიშნაობების დაცვის საერთაშორისო დღე სოხუმში საგანგებო გამოფენით აღინიშნა. ექსპოზიციას უმასპინძლა მხატვართა კავშირის ცენტრალურმა საგამოფენო დარბაზმა, რომელიც განთავსებულია გასული საუკუნის დასაწყისში აშენებულ, ფრესკებიან, ლამაზი ფასადის შენობაში.

სოხუმში წლიდან წლამდე სულ უფრო მცირდება ასეთი შენობების რაოდენობა. გამოფენაზე წარმოდგენილია როგორც მხატვართა ნამუშევრები, ასევე აფხაზეთის ისტორიისა და არქიტექტურის ამსახველი ფოტოები, ღია ბარათების კოლექციები, რომლებზეც ასახულია აფხაზეთის ქალაქები და ბუნება XIX-XX საუკუნეების გასაყარზე. მაგალითად, დამთავლიერებული აფხაზი მხატვრის ვალერი გამგაის ლინოგრაფიურების კოლექციაში ნახავს მოქვის ტაძარს, ბაგრატიის ციხეს და არაერთ სხვა ისტორიულ ძეგლს. ბესლეთის ხიდი, კამანის ეკლესია, ლიხნის სასახლე – გამოფენაზე კულტურული მემკვიდრეობის ეს ძეგლები წარმოდგენილია ნახატი ტილოების სახით.

სამხატვრო გალერეის დირექტორის სურამ საქანის თქმით, გამოფენილია არაერთი დოკუმენტი (მეგალითური ნაგებობა, რომელიც ძირითადად შედგება ვერტიკალური

შემომსახვრელი კოჭებისგან და ჰორიზონტალური ბლოკებისგან) გამოსახულება, მათ შორის ეშერის დოლმენისა, რომელიც თბილისში ინახება და გამოფენაზე მხატვარ ნიკოლაი პისარჩუკის ნამუშევრის სახითაა წარმოდგენილი. გამოფენაზე ასევე წარმოდგენილია აფხაზი მხარეთმცოდნის ანზორ აგუმას ღია ბარათების კოლექცია, რომელიც დამთავლიერებულ წარმოდგენას უქმნის ასი წლის წინანდელ სოხუმზე და, როგორც გამოფენაზე მისულმა აფხაზმა ისტორიკოსმა სტანისლავ ლაკობამ შენიშნა, თვალსაჩინოდ

ბისას, ესენინს ავტომობილი გაუჩერებია დღევანდელ დენდროპარკთან, საიდანაც თვალი მოუვლია სოხუმის უბისათვის და უთქვამს, ერთხელ როგორღაც აღწერ ამ ედემსო“.

სტანისლავ ლაკობას თქმით, დღეისათვის უყურადღებოდა დარჩენილი ქალაქის როგორც ისტორიული, ასევე არქიტექტურული გარემო.

„ვის როგორც უნდა, ისე იქცევა. ვხედავ მოუვლელობას, ზრუნვის ნაკლებობას. ვისაც სად უნდა იქ აშენებს. არ ხდება ნაქცეული ხეების სანაცვლოდ გამწვანების ადგენა-განახლება. მეტი ყურადღება უნდა ეთმობოდეს ამას, მაგრამ პასუხად ამბობენ, რომ სახსრები არ ჰყოფნით. რა თქმა უნდა, არ ეყოფათ, როცა ასე ძვირად ღირებული ავტომობილების პარკი აქვთ. ფაქტობრივად, ჩვენი ბიუჯეტი ჩინოვნიკების უზრუნველყოფას ხმარდება, რაც შეუძლებელს ხდის სასარგებლო საქმის კეთებას“, – ამბობს სტანისლავ ლაკობა, რომლის თქმითაც, ომის შემდგომ აფხაზეთში ქალაქებს მძიმე დრო დაუდგათ.

„ქალაქი კი რა არის? ქალაქი – ეს სახელმწიფოა. თუ ქალაქი ინგრევა, ესე იგი, ინგრევა სახელმწიფო. საბჭოთა პერიოდში ამბობდნენ, რომ უნდა წაიშალოს ზღვარი ქალაქსა და სოფელს შორის, რათა სოფელი იქცეს ქალაქად, ახლა კი ჩვენთან უკუპროცესი მიმდინარეობს“, – ასეთია ისტორიკოს სტანისლავ ლაკობას ვერდიქტი.

ელენა ზაპოლსკაია

აჩვენებს, რომ ასე და მეტი წლის წინ სოხუმში ბევრად ლამაზი, მწვანე და კომფორტული იყო, ვიდრე ახლა: „სოხუმში და მისი სანაპირო პირდაპირი მნიშვნელობით განკრიალებული იყო, თუმცა ცხადია, მაშინ არ იყო გზის ასეთი საფარი და ზაფხულიც მტკრიანი იქნებოდა, მაგრამ სოხუმში იყო ძალზე კოლორიტული ქალაქი თავისი არქიტექტურით, რადგანაც დაგეგმარდა სამხრეთ საფრანგეთის ქალაქების ანალოგიით. სოხუმში ცხოვრობდა ხალხი, ვისაც დიდი დრო ჰქონდა გატარებული საზღვარგარეთ – რუსები, ბერძენები, სომხები, ირანელები და ადგილობრივი მოსახლეობა. ტყუილად კი არ უწოდა სერგეი ესენინის მეგობარმა ვადიმ შერშენევიჩმა ქალაქს „სოხუმური ნიცა“. მცირე ხნით თვითონ ესენინსაც უცხოვრია სოხუმში. ცნობილია, რომ ჭანბასთან ერთად ავტომობილით მგზავრო-

აფხაზეთის მთავარი პრობლემები - სუსტი სახელმწიფო, ცუდი ინფრასტრუქტურა და იზოლაციონიზმი

ბოლო პერიოდში აფხაზეთის ე.წ. ეკონომიკის სამინისტრო ხშირად აკრიტიკებს უბედურებას, სადაც საუბარია იმაზე, რომ დღეს „რესპუბლიკა“ იმყოფება ყრუ ჩიხში და უკვე მრავალი წელია, ეკონომიკა გაჩერებულია.

თუმცა, რაც არ უნდა თქვას სამინისტრომ, რეალობა ამით არ იცვლება. ის, რომ აფხაზეთის ეკონომიკა უკვე დიდი ხანია, არ ვითარდება, ჩანს ყველაფერში და ყველაფერადან.

თუ ასეა, მოდით, ვნახოთ, რას წარმოადგენს ის – ანუ აფხაზეთის ეკონომიკა.

2018 წელს აფხაზეთის საკუთარი საბიუჯეტო შემოსავლები 50 მლნ. დოლარს შეადგენდა. ეს არის პოსტსაბჭოთა სივრცეზე რეალურ სექტორში არცთუ გიგანტური საინვესტიციო პროექტის ღირებულება. მაგალითად, 65 მლნ. დოლარი ღირს უზბეკეთში წინდების მწარმოებელი ახალი ქარხანა.

დავუშვათ, საკუთარი ეკონომიკა ჩავარდა, მშპ-ს 50% ჩრდილშია. მაგრამ ხომ არის საგარეო ფინანსური დახმარება, რომელიც ძირითადად ხმარდება კაპიტალურ და ინფრასტრუქტურულ მშენებლობას?

თუმცა, ბოლო წლებში ეს დახმარება საგრძნობლად შემცირდა – ამჟამად რუსეთის ფედერაცია ახორციელებს 2017-2019 წლებზე გათვლილ საინვესტიციო პროგრამას და მისი მოცულობა შეადგენს 6 მლრდ. რუბლს, ანუ დაახლოებით 90 მლნ. დოლარს 3 წელიწადში.

ეს არცთუ ისე ბევრია – სულ რამდენიმე წლის წინათ ეს მაჩვენებელი წელიწადში 100 მლნ. დოლარს აღწევდა. თუმცა, კრიზისთან და რუსეთში ფულადი ნაკადების შემოდინების შემცირებასთან ერთად, შემცირდა აფხაზეთისადმი გაწეული დახმარებაც.

სინამდვილეში, თუკი ჩვენ დავაპირებთ საუბარს აფხაზეთის ეკონომიკაზე, ძალიან სწრაფად აღმოვაჩინებ, რომ საუბრის საგანი არ არსებობს.

ბოლო წლებში აფხაზეთში ბევრს ლაპარაკობენ ისეთი მსხვილი პროექტების რეალიზებაზე, რომლებიც მოახდენენ გარღვევას ეკონომიკაში, თუმცა ეს ძალიან სასაცილოა – ეს წააგავს იმას, რომ ოჯახი, რომელსაც აქვს შემოსავალი 300 დოლარი თვეში, გეგმავს ახალი ბინის

ყიდვას და უცხოეთში დასასვენებლად წასვლას. სადღეისოდ არსებობს 3 ფაქტორი, რომელიც აფხაზეთის ეკონომიკის განვითარებას აფერხებს.

პირველი და უმთავრესია – სუსტი სახელმწიფო, რომელსაც არ შეუძლია სამართლებრივი სივრცის და ერთიანი თამაშის წესების შექმნა. აქედან გამომდინარეობს კრიმინალური ქაოსი, რომელმაც შეაღწია ყველა სფეროში და ნებისმიერი მეტ-ნაკლებად მნიშვნელოვანი ჯგუფის მიერ საკუთარი წესების დამყარების საშუალება.

მეორე ფაქტორია ცუდი და ძალიან მოძველებული ინფრასტრუქტურა.

დღეს აფხაზეთი ფლობს ნახევრად დანგრეულ საბჭოთა ინფრასტრუქტურას, რომელიც გამოირიცხავს თანამედროვე განვითარებას. სწორედ აქ გადის პრინციპული ზღვარი, რომელიც აშორებს აფხაზეთს ყველა მეზობლისგან.

ახალი ინფრასტრუქტურა აშენდა არა მხოლოდ რუსეთში, არამედ ბევრად უფრო ღირსეულ საქართველოში და სომხეთში – ეს არის გაზის და ელექტროენერჯის მარაგების თანამედროვე სისტემები, ახალი ელექტროსადგურები, აეროპორტები ევროპაში იაფი ბილეთებით, ციფრული გარემო და ა.შ.

როგორ უნდა აშენდეს ეკონომიკა იქ, სადაც არ არის გაზი, არ არის დამოუკიდებელი ენერგოსისტემა, სატრანსპორტო კვანძები და გზები. სადაც დაკეტილია საზღვრები და არ არსებობს ციფრული სამომხმარებლო ეკონომიკა? რა უშვების ამას ყველაფერს? მხოლოდ უზარმაზარი ფული, რომელიც ჯერ არსად ჩანს.

მესამე სირთულე არის ობიექტური ხასიათის - ომის შემდგომი დეპოპულაციის და ტრადიციული ცხოვრების წესის მოშლის გამო შექმნილი სერიოზული შიდა ბაზრის გაჩენა 250 000-ან ქვეყანაში.

თუმცა, როგორც უკვე ითქვა, მთავარი პრობლემა ამჟამად არის სახელმწიფოს სისუსტე. ინვესტორები გაძარცვეს, გაიტაცეს, აქტივები კი წაართვეს.

გაძარცვული ინვესტორების საპასუხო მოქმედებების გამო, დღეს, ფაქტობრივად, აფხაზეთი იმყოფება გარკ-

ვეული სადამსჯელო სანქციების პირობებში. არ არსებობს არც ერთი რუსი დეპუტატი, რომელმაც არ იცის აფხაზეთში ინვესტორების პრობლემების შესახებ.

ფართოდ გავრცელებულმა ცნობებმა ძარცვების, გატაცებების და მკვლელობათა შესახებ საგრძნობლად შეცვალა რუსული მასშედიის, საექსპერტო წრეების და ბიზნეს საზოგადოების დამოკიდებულება აფხაზეთისადმი.

რომელი ნორმალური და „თეთრი“ ბიზნესი შემოვა აფხაზეთში ასეთ პირობებში?

ჯერ კიდევ 10 წლის წინათ აფხაზეთს ჰქონდა ღარიბი, მაგრამ რუსეთზე მტკიცედ ორიენტირებული ქვეყნის ეკონომიკური მოდელის შექმნის საშუალება. დღეს კი ესეც გამოირიცხვია.

აფხაზეთის განვითარების დასაწყებად აუცილებელია კარდინალური ცვლილებები – არსებული პოლიტიკური სისტემის ლიკვიდაცია და მასშტაბური ანტიკრიმინალური ქმედებების წამოწყება.

აფხაზეთი უნდა გაეხსნას გარე სამყაროს, გაიხსნას ყველა საზღვარი და გზა, მათ შორის საქართველოსთან, აშენდეს ახალი გზა ჩრდილოეთ კავკასიის მიმართულებით. ბაზრის მცირე მოცულობის კომპენსირება შესაძლებელია უცხოელების რაოდენობის ზრდით.

აფხაზური ტრადიციული იზოლაციონიზმიც არის კატასტროფული შეცდომა – მაშინ, როდესაც არსებულ პოლიტიკურ და ეკონომიკურ არეალებში რუსეთის ინტერესი აფხაზეთისადმი გასაგები მიზეზების გამო, მცირდება, ეკონომიკაში გარღვევის მიღწევა სრულიად გამორიცხულია.

სასაცილოა ეკონომიკურ გარღვევად 2-3 სათბურის აშენების მიჩნევა, იმ სიტუაციაში, როდესაც ინვესტიციები და ექსპორტი 2018 წელს შემცირდა 2017 წელთან შედარებით 25-25 მლნ. დოლარით.

ამიტომაც, რაც არ უნდა მოინდოს თავი ეკონომიკის სამინისტრომ, ეს ვერ შეცვლის ერთ უდავო ფაქტს – აფხაზეთის ეკონომიკა წლების მანძილზე ტყუპის ერთ ადგილს და მისი წინსვლის ნიშნები ჯერაც არ ჩანს.

EADAILY.COM

დიდი ქართველი მუსიკალი კორნელი კეკელიძე

დაბადებიდან 140 წლისთვის გამო

მრავალსაუკუნოვანი ქართული მწერლობის მოტივებს შორის აკადემიკოს კორნელი კეკელიძე გამორჩეული ადგილი უკავია. მეცნიერმა თავისი ღრმა განსწავლულობა, ნიჭი, ენერჯია მთლიანად შეაღწია ქართველოლოგიის როგორც დარგის ჩამოყალიბებასა და განვითარებას. კორნელი კეკელიძე ქართული მწერლობა იმთავითვე მსოფლიო კულტურის კონტექსტში მოაქცია და სრული კატეგორიულობით განაცხადა: „ქართული ეკლესია აღმოცენდა ქრისტიანობის გარიჟრაჟზე. მან ჯერ კიდევ IV-V სს. შეიმუშავა თავისი საკუთარი სალიტერატურო ენა, რომლის საშუალებითაც დაიწყო ბერძნულ-ბიზანტიური საქრისტიანო ცივილიზაციის ათვისება და ეროვნული გენიის ძალით იგი გარდაქმნა ივერიზმის ცხადად გამოკვეთილი ნიშნების მქონე თავისებურ კულტურულ სისტემად.“

კ. კეკელიძეს ქართულ სიძველეთა-ცავებში დატული უზარმაზარი მემკვიდრეობის გამოვლენამ და შესწავლამ საფუძველი მისცა, ეთქვა: „არც ერთ ნაშრომს, რომელიც კი ძველი საქრისტიანო-გადაღვსიო მწერლობის ამა თუ იმ საკითხის შესწავლას ეძღვნება, სათანადო საკითხის ყოველმხრივად გაშუქებისა და გამოკვლევის თვალსაზრისით არ შეიძლება, ჰქონდეს სამეცნიერო პრეტენზია ქართული ხელნაწერი საგანძურებით შემონახული ცნობების გარეშე.“

გაივლის დრო და კ. კეკელიძის სამეცნიერო ღვაწლის შეფასებისას ქართულმა სამეცნიერო საზოგადოებამ ხაზგასმით აღნიშნა: „კ. კეკელიძის ნაშრომებმა აამაღლა და განამტკიცა ქართული ფილოლოგიური მეცნიერების პრესტიჟი მთელს მსოფლიოში.“

კ. კეკელიძე დაიბადა 1879 წლის 18 (30) აპრილს, სოფელ ტობანიერში (ვანის რაიონი). მისი წინაპრები გურიის მაღალმთიან სოფელ ზოტიდან ყოფილან. კორნელის მამა სამსონი მღვდელი იყო, დედა თებროლე უშვერიძე ღვთისნიე-

რი, ძალიან კეთილი ადამიანი ყოფილა. მშობლებს კორნელის განათლებაზე ზრუნვა ადრედაწყდა დაუწყიათ. 7 წლისა ქუთაისის ოთხკლასიან სასწავლებელში შეიყვანეს. მისი წარჩინებით დამთავრების შემდეგ თბილისის სასულიერო სემინარიის სტუდენტი ხდება. მიზნად კი პეტერბურგის აღმოსავლეთმცოდნეობის ფაკულტეტზე სწავლის გაგრძელება დაუსახავს. მაგრამ ამ სურვილს ხელმოკლეობის გამო განხორციელება არ ეწერა. თუმცა, მას, როგორც წარჩინებულ როგორც ბრწყინვალე სტუდენტმა. მისმა სადიპლომო ნაშრომმა სწავლითა და მოიწვია სამეცნიერო წრეებში.

კ. კეკელიძეს შესთავაზეს კიევში დარჩენა და მუშაობის გაგრძელება, მაგრამ მას სამშობლოსკენ გამოუწია გულმა. 1916 წ. თბილისის სასულიერო სემინარიის რექტორად ინიშნება.

1918 წელს დიდმა ივანე ჯავახიშვილმა ისტორიული მნიშვნელობის ნაბიჯი გადადგა, თბილისში დაარსდა პირველი ქართული უნივერსიტეტი და ამ დიდი საქმის განსახორციელებლად გვერდით დაიყენა იმ დროის სახელგანთქანი ქართველი მოღვაწეები და მეცნიერები. მათ შორის ერთ-ერთი პირველი კ. კეკელიძე იყო. 1918 წლიდან გარდაცვალებამდე კ. კეკელიძე ხელმძღვანელობდა მის მიერვე დაფუძნებულ ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიის კათედრას. 1919-1925 წლებში ის იყო სიბრძნის-მეტყველების ფაკულტეტის დეკანი, 1926-30 წლებში – სასწავლო-სამეცნიერო ნაწილის პრორექტორი. კ. კეკელიძე 1941 წელს დაარსებულ საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პირველ აკადემიკოსთა შორისაა. 1942-49 წლებში განაგებდა მისი მონაწილეობით დაარსებულ შოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორი-

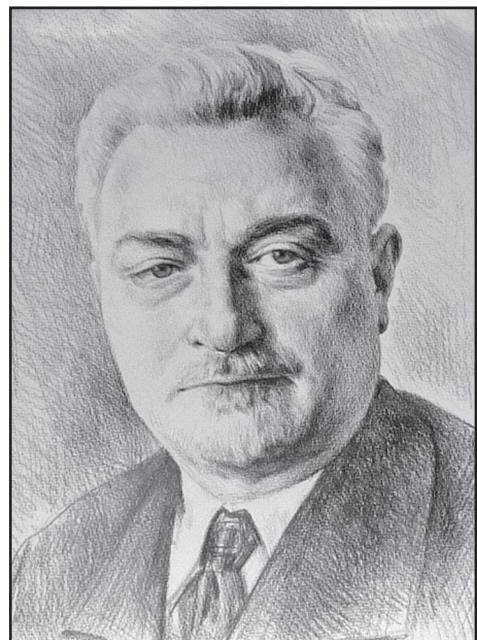
ის ინსტიტუტს.

კ. კეკელიძის მიერ სამეცნიერო მოღვაწეობის დასაწყის ეტაპზე გამოქვეყნებულმა ნაშრომებმა სამეცნიერო წრეების განსაკუთრებული ყურადღება დაიმსახურა. ამ გამოკვლევებმა საზღვარგარეთელ არაერთ მეცნიერს აღუძრა ინტერესი ქართული მწერლობისადმი.

კ. კეკელიძის ღრმა განსწავლულობამ, განსაცვიფრებელმა ერუდიციამ განაპირობა, რომ მან თბილისის ახალდაარსებულ უნივერსიტეტს უმოკლეს დროში შესთავაზა ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიის ორტომეული (პირველი დაიბეჭდა 1923 წ., მეორე კი – 1924 წ.), რომელმაც იმთავითვე საერთაშორისო აღიარება მოიპოვა. ბელგიელმა მეცნიერმა პაულ პეტერსმა განაცხადა: „ათასორასგვერდიანი ქართული ლიტერატურის ისტორია არის დასაბუთება საქართველოს ინტელექტუალურ ღირსებათა და იმის უფლებისა, რომ იცხოვროს თავისი საკუთარი ცხოვრებით. ღირსებანი ბრწყინვალეა და უფლება უცილობელი!“

1955 წ. რომში გამოქვეყნდა ქართული ლიტერატურის ისტორიის გერმანული ევრისია, რომლის სატიტულო ფურცელზე აღნიშნულია, რომ ნიგინი კ. კეკელიძის ქართული ლიტერატურის ისტორიის I ტომის საფუძველზეა დამუშავებული მიქელ თარხნიშვილის მიერ დოქტორ იულიუს ასფალგის თანამშრომლობით. ევროპის ქვეყნებში ითარგმნებოდა და იბეჭდებოდა კ. კეკელიძის ცალკეული გამოკვლევები.

მედიავალური კულტურით დაინტერესებული ადამიანები, როგორც ჩვენში, ისე საზღვარგარეთ გვერდს ვერ აუვლიან კ. კეკელიძის ნაშრომებს. ის იკვლევდა ქართულ-ბიზანტიურ, ქართულ-სპარსულ ლიტერატურულ ურთიერთმიმართების საკითხებს. მან თავისი წვლილი შეიტანა ქართული ისტორიოგრაფიის, ძველი ქართული დამწერლობის, ძველი ქართული წელთაღრიცხვის პრობლემათა შესწავ-

ლაში. გამოქვეყნებული აქვს ორასორმოცდაათზე მეტი ნაშრომი, რომლებიც თავმოყრილია კრებულებში: „ტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან“ (გამოქვეყნებულია 14 ტომი).

ბიზანტია თავისი მდიდარი სულიერი ცხოვრებით, ღრმა და მრავალმხრივი კულტურით რამდენიმე ასწლეულის მანძილზე შეასაუკუნოებრივი ევროპის ყველა ქვეყანაზე წინ იდგა. მის კულტურას ესწრაფვოდა და ითვისებდა მთელი დასავლეთ ევროპული ინტელექტუალური ელიტა. ამდენად, თამამად შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ კ. კეკელიძის მიერ ბიზანტინოლოგიაში შეტანილი უზარმაზარი წვლილი დასავლეთ ევროპული კულტურის წინაშე განეული სამსახურიცაა.

აკადემიკოსი კ. კეკელიძე აღმზრდელია ფილოლოგთა არაერთი თაობისა, რომელთა წარმომადგენლები დღეს წარმატებით მუშაობენ ქართულ უნივერსიტეტებში, სასულიერო სემინარიასა და კორნელი კეკელიძის სახელობის საქართველოს ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრში. სწორედ თაობათა ცვლაში, ტრადიციათა უწყვეტობაშია დიდ მოღვაწეთა უკვდავება. კორნელი კეკელიძის სახელიც მათ რიცხვში იქნება ან და მარადის.

**საპარტეზლო მაცნეირებათა
ეროვნული აკადემია;
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი**

საიმიჯო ვიდეორგოლი საქართველოს შესახებ

ტელეკომპანია Bloomberg-ი საქართველოს შესახებ 3-წუთიანი ვიდეორგოლს ამზადებს. მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე გაგვინიანი მედიასაშუალების გადამღები ჯგუფი საქართველოში ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაციის მონაწილეობით იმყოფა. Bloomberg-ის წარმომადგენლებმა თბილისის ისტორიული უბნები დაათვალიერეს და ქართული ნაციონალური ბალეტის „სუსიშვილების“ რეპეტიცია გადაიღეს. Bloomberg-ის ფოკუსში მოხვდა ქართული კულინარიული კერძები, სპეციალურად მათთვის გაიმართა მასტერკლასები. კახეთში გადაღები ჯგუფის წევრები ღვინის მარნებს ესტუმრნენ.

ვიდეორგოლი საქართველოს ტურისტული პოტენციალის, კულტურის, სამზარეულოსა და ღვინის შესახებ მომზადდება და Bloomberg-ის არხზე იქნის გამოკვეთილი.

ტელეკომპანია Bloomberg-ს მსოფლიოს 70-ზე მეტ ქვეყანაში 433 მილიონი მაყურებელი ჰყავს.

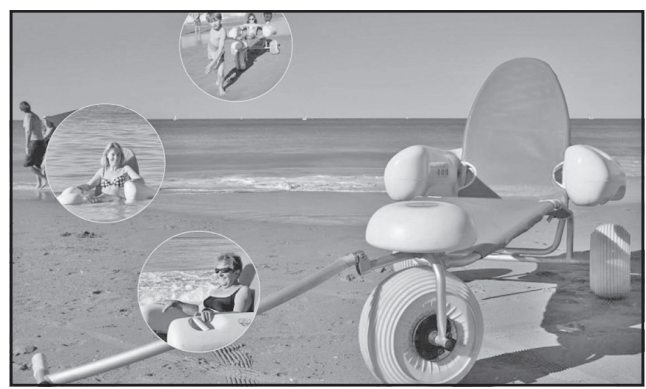
ბათუმი ტურისტული სეზონისთვის ემზადება

წელს ტურისტული სეზონისთვის ბათუმის ბულვარის სანაპირო ზოლი შშმ პირთათვის ადაპტირებული იქნება.

ბათუმის ბულვარის ადმინისტრაციის ინფორმაციით, ადაპტირებული ინფრასტრუქტურის პროექტის ფარგლებში, პლაჟზე გადასასვლელი ხის ბლიკების, საშხაპეებისა და გამოსაცვლელის, ასევე, ადაპტირებული საპირფარეშოების მოწყობა იგეგმება.

სსიპ ბათუმის ბულვარმა იზრუნა ასევე ეტლით მოსარგებლე პირებისთვის ზღვაში შესასვლელი ტივტივა ეტლების შესყიდვაზე. შესაბამისი ტენდერი გამოცხადებულია. წინადადებების მიღება 2019 წლის 29 აპრილს დაიწყო და პირველ მაისს დასრულდება. შესყიდვის სავარაუდო თანხა 41 525 ლარს შეადგენს.

ტივტივა ეტლით სარგებლობა მომხმარებლებისთვის უფასო იქნება და შშმ პირებს ზღვაში დამოუკიდებლად შესვლის საშუალებას მისცემს. აღნიშნული პროექტი საქართველოში პირველად ხორციელდება და ინკლუზიური ტურიზმის განვითარებასა და ხელშეწყობას ემსახურება.

თბილისის მთავარი ბიბლიოთეკა გაუქმდა

დედაბაბაძის საკრებულოს დადგენილება, რომელიც სსიპ „თბილისის მთავარი ბიბლიოთეკის“ გაუქმებას ითვლის, 23 აპრილიდან ძალაში შევიდა, მთავარი ბიბლიოთეკა 36 ბიბლიოთეკას აერთიანებდა.

ბიბლიოთეკის თანამშრომელთა უმრავლესობა, შიშობს, რომ მათ სამსახურის დაკარგვა ემუქრებათ, ისინი დედაქალაქის მერთან შეხვედრას ითხოვენ. ბიბლიოთეკარები წერილობით გარანტიას ითხოვენ, რომ მერის მათ დროებით ხელშეკრულებაზე არ გადაიყვანს, შედეგად, სამსახურიდან არ გაუშვებს და არც შენობებს გაასხვისებს.

„კახი კალაძესთან ვითხოვთ შეხვედრას და მოგვისმინონ. არ მინდა, რომ კახი კალაძის სახელი ან ხუნძარიას სახელი დარჩეს ბიბლიოთეკის ლიკვიდაციასთან. იურისტი აყვანილი გვყავს, სასამართლო გადაწყვეტს, პრეზიდენტის ბრძანებულებას როგორ აუქმებს საკრებულო.“ – აცხადებენ ბიბლიოთეკარები.

თბილისის მერიის მუნიციპალიტეტის მულტიფუნქციური ბიბლიოთეკების გაერთიანების დირექტორის თქმით, აღნიშნული გადაწყვეტილების ძალაში შესვლა არ ნიშნავს „მთავარ ბიბლიოთეკაში“ შემავალი 36 ბიბლიოთეკის არც თანამშრომლების განთავისუფლებას და არც შენობების გასხვისებას და საუბარია, მხოლოდ სტატუსის შეცვლაზე. გაუქმებული სსიპ-ის თანამშრომლები სამუშაოდ გადადიან მუნიციპალიტეტის მულტიფუნქციური ბიბლიოთეკების გაერთიანებაში, რომელიც მერიის მიერ შექმნილი არასამეწარმეო, არაკომერციული იურიდიული პირია. წინააღმდეგობა შეიქმნა, ბიბლიოთეკებში დასაქმებული 300-ზე თანამშრომელი შეინარჩუნებს სამსახურსა და ხელფასს და იმუშავებს არსებულ შენობებში.

რომელმაც ვერ გაიხსენა წინამორბედთა სიტყვიერი პირობა – მიცემული საბჭოთა ლიდერის გორბაჩოვისთვის – ნატოს აღმოსავლეთით არგაფართოების თაობაზე.

კლინტონის ქცევა ნათელი და მადასტურებელი იყო აშშ-ის ცრუ, ქამელეონისებური პოლიტიკისა. რუსეთის ხელისუფლება, განსაკუთრებით პრეზიდენტი პუტინი – დასავლური პოლიტიკის ესოდენი ფლიდობით იმედგაცრუებული, სინანულით ამბობდა აშშ-ის ადმინისტრაციისა და პრეზიდენტის მიერ გორბაჩოვისთვის მიცემული პირობების დარღვევას.

თხის წინაშე დასაყენოს. ნაბიჯები ალენაშვილისკენ იღებოდა. ერთ-ერთი, ნატოს გენერალური მდივნის სტოლტენბერგის განცხადებით, ნატო-საქართველო 2019-სამხედრო წვრთნების დროს გააკეთა: „ვიმედოვნებ, რომ მაღალი პიონილაპტი საქართველოს ნატოში, რუსეთის პროტესტის მიუხედავად“.

მოსკოვმა აღნიშნული განცხადება „პროვოკაციად“ შეაფასა. დაეუშვათ, სტოლტენბერგის ნათქვამი.

როგორ

მოატყუეს გორბაჩოვი ამერიკელებმა?

ზოგი რამ ნატოს ისტორიიდან

აპრილის დასაწყისში ვაშინგტონში გამართა ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის საიუბილეო სამიტი. 70 წელიწადი გავიდა ნატოს შექმნიდან. ბლოკის შექმნის ინიციატორი აშშ-ის პრეზიდენტი ტრუმენი გახლდათ, რომელმაც გაიზარა დიდი ბრიტანეთის ყოფილი პრემიერ-მინისტრის ჩერჩილის მოსაზრება საბჭოთა კავშირის აგრესიული პოლიტიკის და მისთვის საპირისპირო ორგანიზაციის ჩამოყალიბების თაობაზე.

ანტიკომუნისტური კოალიციის სამედიცინო – აშშ-ის, სსრკ-ის და დიდი ბრიტანეთის ურთიერთდამოკიდებულება მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებამდე იწყებს ცვლილებას გაუარესების მიმართულებით, რაც თვალნათლივ აისახა უინსტონ ჩერჩილის მიერ 1946 წელს ფულტონში წარმოთქმულ სიტყვაში.

როგორც ზემოთ აღვნიშნე, ნატოს შექმნა (შემქმნელთა განმარტებით) საბჭოთა აგრესიით და მსოფლიო ბატონობის სურვილის შესაკავებლად იყო გამოწვეული. და რომ არა საბჭოთა კავშირის გეგმები – ნატო არ შეიქმნებოდა. რამდენად შეესაბამებოდა ეს სასურველის რეალობად წარმოსახვას? ჩავხედოთ ისტორიას.

ერთი შეხედვით მარქსიზმ-ლენინიზმის იდეების (მსოფლიო პროლეტარული რევოლუცია) შემხედვარე კაპიტალისტურ სამყაროს მართლაც ჰქონდა თავსატეხი, მაგრამ მეორე მსოფლიო ომის დროს შექმნილმა ანტიკომუნისტურმა კოალიციამ და მჭიდრო თანამშრომლობამ დასავლეთს დაანახა იმ სერიოზული და ფუნდამენტური ძვრების შესახებ, რასაც ამ იდეებში ჰქონდა ადგილი.

კომინტერნი, მსოფლიო რევოლუციის მთავარი იარაღი, სტალინის ინიციატივით 1943 წელს გაუქმნდა. გარდა ამისა, ომის დამთავრებისთანავე სტალინმა არაერთხელ გამოთქვა სურვილი დასავლეთთან კეთილშობილური ურთიერთობების ჩამოყალიბების თაობაზე.

დასავლეთმა ყური არ უგდო საბჭოეთის ხელმძღვანელის სამშვიდობო პოლიტიკას და განაგრძო სსრკ-ის „აგრესიული“ მიზნების შემაჩერებელი ორგანიზაციის განმტკიცება-განვითარება.

ნატოს შექმნის ამოცანებზე მოსწრებულად თქვა ამ ორგანიზაციის პირველმა გენერალურმა მდივანმა ლორდმა ისმეიმ: „ნატო შეიქმნა იმიტომ, რომ ამერიკელები იყვნენ ევროპაში, საბჭოთა კავშირი – ევროპის გარეთ, გერმანია – ევროპის ქვეშ“. თემცა გერმანია 1955 წელს შეიყვანეს ნატოში.

გერმანიის ნატოში გაწევრებით ნატოს გაფართოება არ შეწყვეტილა, პირიქით პროცესი შეუწყვედადი გახდა, განსაკუთრებით „ცივი ომის“ დასრულებისთანავე, რითაც დასავლეთმა დაარღვია სიტყვიერი დაპირება – რომ ნატო აღმოსავლეთით არ გაფართოვდებოდა.

საბჭოთა კავშირის დაშლამდე ვაშინგტონი დაპირდა მაშინდელ საბჭოთა ლიდერ გორბაჩოვს, რომ ნატოში არ შეიყვანდნენ ვარშავის ხელშეკრულების წევრ სახელმწიფოებს. ამის თაობაზე წერს ამერიკული ჟურნალი „ნეშენალ ინტერესტი“. ჟურნალის მიხედვით, დაპირების შეუსრულებლობა გამოწვეული იყო ნატოს დაშლის შიშით, რაც ლოგიკურად ჟღერს.

ორგანიზაცია – შექმნილი საბჭოთა საფრთხის შესაჩერებლად, აღარ იყო საჭირო საფრთხის (სსრკ) გაქრობის გამო. „საბჭოთა საფრთხემ“ აშშ-ის პოლიტიკურ წრეებში აზრთა სხვადასხვაობა გამოიწვია. ერთნი მოითხოვდნენ ორგანიზაციის დაშლას, მეორენი – მოქმედების მიმართულობის შეცვლას. გაიმარჯვა მეორემ.

ვაშინგტონმა ნატოს ახალი სული შთაბერა ბალკანეთში შეჭრით, ხოლო 1994 წელს – პროგრამა „პარტნიორობა მშვიდობისთვის“ ჩამოყალიბებით. პროგრამა შეიქმნა ნატოს არანევრი სახელმწიფოებისთვის, ე.ი. ყოფილი სოციალისტური ბანაკის ქვეყნებისთვის, ისე, როგორც ყოფილი საბჭოეთში შემავალი რესპუბლიკებისთვის.

პროგრამის სულისჩამდგმელი აშშ-ის პრეზიდენტი კლინტონი იყო,

ბის დოკუმენტში არასახვის თაობაზე. პრეზიდენტი კლინტონი კი ურცხვად აცხადებდა – ვაშინგტონს გორბაჩოვისთვის არავითარი პირობა არ მიუცია, რაც უარყო გასულ წელს აშშ-ის მიერ საიდუმლო სახელმწიფო საარქივო მასალების გამოქვეყნებამ.

დოკუმენტში შემონახულია ზეპირი მოლაპარაკებების მასალები, ცხადია, გორბაჩოვის სასარგებლოდ, რაც ოთხობცდაათიანი წლების ისტორიას ვერ შეცვლის. ის მხოლოდ ისტორიისთვის გამოდგება, სათაურით – „როგორ მოატყუეს გორბაჩოვი ამერიკელებმა“.

როგორ მოიქცნენ ვარშავის პაქტის ყოფილი წევრები? – ისე, როგორც მშვიერ შეეფერება. აქოდა, ამერიკა ფულად დახმარებას გაგვიწევსო, პოლონეთი, უნგრეთი, ჩეხეთი, სხვა ქვეყნები უმალ ჩადგნენ ნატოში შესასვლელ, უფრო სწორად გრანტების მისაღება რიგში. ასე და ამრიგად, ნატო უშუალოდ მიაღწა რუსეთის საზღვრებს და თუ საღამა აზრმა გააღვინა არ იქონია ბრიუსელზე, ნატო-რუსეთის დაპირების პირება, ჯერჯერობით ვერბალური, ცხელში გადაიზრდება.

აშშ-ის ზოგიერთი პოლიტიკოსის და მაღალჩინოსანი სამხედრო, ისე როგორც ნატოს გენერალური მდივნის სტოლტენბერგის აზრით, სრული შესაძლებელია უკრაინის, საქართველოს, მოლდოვას ნატოს რიგებში ხილვა, ანუ ნატოს შესვლა აღნიშნულ ქვეყნებში – განპირობებული ერთობლივი ვერტების, სამხედრო ბაზების შექმნის სახით. ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ აღიქვამს ბრიუსელი, ვაშინგტონი, ლონდონი, ბერლინი და პარიზი რუსეთის რეაქციას ზემოთაღნიშნული სამედიცინო ნატოში გაწევრებაზე.

ნატოს მოქმედიდან გამომდინარე, როგორც ჩანს, ნატოს წევრები ადამიანობა რუსეთის მოსალოდნელი რეაქციას არადა, ვითარების არასწორმა შეფასებამ სრული შესაძლებელია, სამყარო მისამე მსოფლიო ომის საფრ-

თს ასრულდა, რა შეიძლება მოჰყვეს ამას?

ესოდენ დიდი ავანსის მიცემა საქართველოსთვის ნატოს მორიგ სამიტამდე, რომელიც ამ ზაფხულს ბრიუსელში გაიმართება, რაღაცას ნიშნავს. თბილისი ამ სამიტოდან „მაპის“ მიღებას ელოდება, რომლის შესრულების შემდეგ მას ნატოში გაწევრება ელოდება. მოდით, პირდაპირ დავსვათ კითხვა – რას აძლევს ნატოს წევრობა საქართველოს ან უკრაინას?

ორივე ქვეყანამ რუსოფობია სახელმწიფო პოლიტიკად გადააქცია. ორივენი ცდილობენ, ნატოში შესვლით ამოუფარონ იმ ორგანიზაციას, რომელსაც ისინი უძლეველად თვლიან. იქ შესულენ გაათმაგებულ ძალებით გააგრძელებენ რუსეთზე პოლიტიკურ თავდასხმებს, ისე, როგორც პოლონეთი, ბალტიისპირა ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკები. არ არის გამორიცხული, აალორძინონ საკუთარი რევანსიტული პოლიტიკა (ნატოს იმედით) დაკარგულ ტერიტორიებთან მიმართებაში, რითაც უდავოდ გამოიწვევენ რუსეთის ადევკატურ რეაქციას.

რა მოჰყვება ამას? ნატოს წესდების მე-7 პუნქტის ამოქმედება?! და რას ნიშნავს ეს, თუ არა ვაშინგტონის, პარიზის, ბერლინის, ... მხრიდან რუსეთის წინააღმდეგ სამხედრო მოქმედების დაწყებას? ანუ მესამე მსოფლიო ომს თბილისი-კიევის ამპიციებიდან გამომდინარე!!! ვეჭვობ, რომ ნატოს წევრი სახელმწიფოების პოლიტიკოსების ოცნება, საკუთარი ქვეყნის განადგურება იყო, მაგრამ, თუ თბილისმა და კიევიმ – ნატოში შესულებმა, თავიანთი წინდაუხედლობით გადადგეს მილიტარისტული ნაბიჯი, ნატო გულხელდაკრეფილი შეხედება აღნიშნულს და არ დაიცავს თავის წევრებს?

თუ არ დაიცავს, რაც სრული შესაძლებელია, თვით ეს ორგანიზაცია გახდება ლანძღვის ობიექტი და სამხედრო ბლოკი, რომელმაც საკუთარი წევრების დაცვა ვერ შეძლო – დაიშლება.

როგორ აფასებენ აღნიშნულს რუსეთში? – მარტივად. თუ ნატომ

კარი გაუღო საქართველოს – ეს ნიშნავს იმას, რომ ნატო მზადაა რუსეთთან სამომავდ. არამყარ სახელმწიფოების ნატოში შესვლა ხელს მისცემს ნატოს (თუ მას ასეთი სურვილი აქვს) ნებისმიერ დროს ნაქეზოს ისინი რუსეთის წინააღმდეგ, რასაც უდავოდ მოჰყვება რუსეთის რეაქცია.

სტატიის დასაწყისში აღვნიშნე ვაშინგტონის სამიტის თაობაზე, რომლის დროს მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება უკრაინა-საქართველოს დამატებით მხარდაჭერის აღმოჩენის შესახებ შავი ზღვის აუზში. „ჩვენი ვაფართოებთ ძალისხმევას შავი ზღვის რაიონში. შევთანხმდით ლონდონში იმისა დაზვერვითი სამუშაოების საწარმოებლად და ჩვენი პარტნიორების უკრაინა-საქართველოს დახმარების მიზნით“, – განაცხადა სტოლტენბერგმა.

ბრიუსელისა და ვაშინგტონის მხრიდან ხშირად გაისმის მონტროს 1936 წლის ხელშეკრულების შეცვლის თაობაზეც, რომელიც, შავი ზღვის ქვეყნებისგან განსხვავებით, არაშავი ზღვის ქვეყნებს შეზღუდვებს უწესებს, რაც იმას ნიშნავს, რომ ნატოს წევრი სამხედრო გემები შავ ზღვაში მხოლოდ 21 დღით შეიძლება იყვნენ და მათ საერთო ტონაჟი 30000 ტონას არ უნდა სცდებოდეს.

შეცვლიან თუ არა ხელშეკრულებას, ძნელი სავარაუდოა, ვინაიდან ნატოს წევრი თურქეთი წინააღმდეგია ამისა, მაგრამ ნატოს გაბედული ნაბიჯები შავ ზღვაში საქართველო-უკრაინის მონაწილეობით, უდავოდ საგანგაშოა – საერთო მშვიდობისთვის, უპირველესად, საქართველოს კეთილდღეობისთვის. საქართველოს ხელისუფლება უყოყმანოდ ასრულებს ბრიუსელის დაკვეთას, რომელიც ხშირ შემთხვევაში საკუთარ სურვილებს, საქართველო-უკრაინის დაჟინებულ თხოვნად ასაღებს.

შავი ზღვის „უსაფრთხოებასთან“ დაკავშირებით ნატოს წევრსა და შავი ზღვის ქვეყანას ბულგარეთს ბრიუსელისგან განსხვავებული მოსაზრება აქვს. ბულგარეთის ვიცე-პრემიერმა და თავდაცვის მინისტრმა კარაკაჩანოვმა განაცხადა: „სოფია არის ნატოს ლოიალური პარტნიორი, მაგრამ ქვეყანა ანარმოებს კომპრომისების ძებნის და არა ვითარების დაძაბვის პოლიტიკას. ის არ გეგმავს ნატოს სამხედრო-საზღვაო ბაზების განლაგებას თავის ტერიტორიაზე“.

შავ ზღვაში ნატოს ძალების აქტივობა ჯდება იმ გეგმაში, რასაც „აგრესიული“ რუსეთის შეკვება ჰქვია. ჩვენთვის, ისე, როგორც უკრაინელებისთვის, ნატოს აღნიშნულ პროექტში ჩათრევა მხოლოდ ნატოსთვის არის სასარგებლო და არა საქართველო-უკრაინისთვის. ორივემ კარგად ვიცით – რამდენად არის ნატო უსაფრთხოებისა და სტაბილურობის გარანტორი. თუ დასავლეთი ამ ორი ქვეყნიდან შეცდებდა ანტირუსული სამხედრო-პოლიტიკური ალიანსის შეკვრას, მაშინ რუსეთი იძულებული იქნება, სიტყვიერიდან საქმეზე გადავიდეს, საკუთარი საერთაშორისო და ეროვნული ინტერესების დასაცავად.

ანტირუსულ პროპაგანდას, რომელსაც თან ახლავს ნატოს სამხედრო მანქანის გააქტიურება, აპოლონ, რუსული გამომწვევის შესაბამისად, მილიტარული ფორსირებულია, რაც უდავოდ ხელს აძლევს სამხედრო-სამხედრო ბიზნესს. ამასთანავე, აბაზას საერთაშორისო ვითარებას და მსოფლიო მშვიდობას სასწრაფო აქვს.

კამელიტ ჭიკაბავილი, პოლიტოლოგი.

მრავალსახეობიანი გაზაფხული გვაქვს პლანეტელებს, ბუნების ამა თუ იმ სივრცისთვის შეუფერებელი მოვლენებით: იქ სიცხეებია, სადაც ჯერ კიდევ სიცივე უნდა იყოს, სადაც მზიან და თბილ ამინდებს ველოდით, იქ ზამთრისეული სიცივეებმა დაი-სადგურა. სად წყალდიდობებია ადამიანის მსხვერპლი, სად — მინისძვრა, მენყერი და ყველაფერი ის, რასაც ურჩი ბუნების გაბრაზება ჰქვია. მრისხანებს ცა და დედამი-ნა, ბობოქრობს ზღვა და ოკეანე, ეშუქრება ბუნება ჩვენს ცივილიზაციას. რას არ ცდი-ლობენ მეცნიერ-ინტელექტუალები, რას არ იგონებენ გამომგონებლები, რათა შექმ-ნან ადამიანის უკეთესი ცხოვრებისთვის უსიფათო და სასარგებლო სამყარო, მაგრამ მინც ბოლო არ უჩანს სიფათებს და ტრანსგენდებს თუ ბუნების მოვლენებისგან, თუ თა-ვად ადამიანის დაუდევრობით ან ტექნიკის „თამაშით“ გამოწვეული უბედურებებით.

ვინ მოთვლის ავიაკატასტროფები-სა და საგზაო შემთხვევებით დაღუპულ ადამიანთა რიცხვს. ამ ბოლო წლებში განსაკუთრებით ხშირ მოვლენად იქცა ხანძარი. ხანძარი ედება ყველაფერს, ინ-ვის სახლები, ტყეები, მაგრამ პარიზის ღვთისმშობლის ტაძარს მოდებულმა ცეცხლმა, რომელმაც, ლამის, მთლიანად შთანთქა ეს მსოფლიო მნიშვნელობის და მსოფლიო ხალხების საყვარელი, ხელთუქმნელი, უძველესი ძეგლი, მთე-ლი მსოფლიო შეაფოთა! რას ნიშნავს ეს, SOS!!! — ხომ არა? ხომ არ აფრთხი-ლებს ზეციერი კაცობრიობას, ხომ არ გვაძლევს ნიშანს? ჩვენ კი მაინც ვერ ვხვდებით და ჯიბრში ვუდგევართ ბუ-ნებას, სასწაულებს ჩავდივართ, ვაშე-ნებთ ხელოვნურ ზღვებს და მთებს, ლა-მის ცის თალი გახიოს უმაღლესი მწვერ-ვალელებით აღმართულმა შენობებმა, მაგრამ, ეს კიდევ რა არის იმასთან შე-დარებით, რასაც კაცის — კაცზე და ქა-ლის ქალზე დაქორწინება ჰქვია.

არის თუ არა ეს ბუნების სასწრაფ-მდეგოდ სვლა, გაუკუღმართებული ქცე-ვა და სამწუხაროდ, ევროპისა და ამე-რიკის ზოგიერთ ქვეყანაში უკვე დაშ-ვებულ-დაკანონებული მოვლენა?... ნიშ-ნავს თუ არა ყოველივე ეს ადამიანის მოდგმის გადაშენების გზაზე შედგომას, უარის თქმას გენეტიკურ დედაზე და მა-მაზე, ბავშვის აღზრდის ჯანსაღ გარე-მოზე? მსგავსი ქორწინებების სანახა-ობა დღეისთვის შემადრწუნებელია ბევ-რი ჩვენგანისთვის, მაგრამ როგორც გვი-წინასწარმეტყველებენ, ნუთუ ოდესმე შევეგუებით ამ მეტისმეტად დამორგუნ-ველ მოვლენას და ნუთუ ამას ადამიანის განვითარება ჰქვია? ასეთი კანონების შემოღება ნეტავ რას ნიშნავს? განა ეს ნიშნავს ადამიანზე და კაცობრიობაზე, მათ უფლებებზე ზრუნვას, ასე თავგამო-დებით რომ იბრალდებენ დემოკრატიზა-ნას თამაშით გართული ზოგიერთი არა-სამთავრობო ინსტიტუტები?

მე ქართველი ვარ და საქართველოს მდგომარეობა უფრო მანუხებს სხვა ქვეყნების პრობლემებთან შედარებით, მაგრამ სავალალოდ, თუნდაც ერთ ქვე-ყანაში გაჩენილი ჭირი მთელ მსოფლი-ოზე თვალის დახამხამებაში ვრცელდე-ბა და რა ვქნათ, როდესაც საშველი არ ჩანს? ჭირი კი ერთგვაროვანი მაინც იყოს, ის მრავალნაირი და მრავალგვა-როვანია, ყველა ერთად კი ადამიანის გა-ნადგურებას თუ არა, გადაგვარებას ხომ ნამდვილად უწყობს ხელს. ამ ჯერზე მინდა, ზრდილობასა და ეთიკაზე ვილა-პარაკო ნებისმიერ განვითარებულ თუ

პროტესტი კი, მაგრამ დაუნდობლობა?..

ნაკლებად განვითარებულ საზოგადო-ებას რომ უნდა ამშვენებდეს... ამშვენებ-დეს კი არადა, ზრდილობა საზოგადო-ების განვითარების პირველი და სავალ-დებული ნიშანია და იგი ცოდნასა და განათლებასთან არის მჭიდრო კავშირ-ში. მიუხედავად იმისა, რომ იგი არის სა-ზოგადოების გარეგნული კრიტერიუ-მი, მას დიდი შინაარსი აქვს და საზო-გადოების განვითარების ერთ-ერთი სა-ფუძველია.

ზრდილობა მოიცავს ზნეობას. უზ-ნეო ადამიანი ვერ იქნება ზრდილობი-ანი და პირიქით. და მაინც ყველასთვის გასაგებად — ზრდილობა არის სხვა ადა-მიანის, მისი ღირსების პატივისცემა, მოფრთხილება, ადამიანი არ უნდა შე-ანუხო, უნდა იყო მორიდებული. და აქვე — უნდა შეგეძლოს თანადგომა და დახ-მარება; „გაცემა და არა შური, ჩუქებისა არ მოწყენა, გავლენა და მოხმარება“ — ასე ჩამოაყალიბა ზრდილობისა და ზნეობის კოდექსი შოთა რუსთაველმა. ჩუქება ხომ უნდა გეძლოს. ამ შემთხვევაში არის ადამიანი ზრდილობიანიც და ზნე-ობრივიც. ის, რაც ევალება ადამიანს, პი-როვნებას, კიდევ უფრო მეტად ევალე-ბა ხელისუფლებას. ზრდილობა, ისევე როგორც ზნეობა, არის ადამიანთა ურ-თიერთობის დიდი ძალა. ასევე იგი სა-ხელმწიფოსთვისაც საზოგადოების ნი-ნაშე თავისი ვალდებულებების შესრუ-ლების საქმეში. კანონი ვერ იკანონებს, თუ იგი ზნეობრიობით არ არის გაჯე-რებული. სახელმწიფო (ხელისუფლება) თავისი საზოგადოების ზრდილობისა

და ზნეობის მაგალითი უნდა იყოს. ახ-ლა მივადგეტ ჩვენი ქვეყნის მმართველ ინსტანციებს, — უპირველეს ყოვლისა — პარლამენტს, როგორ სახეს გვიჩვენებს იგი.

სამწუხაროდ, დღეს ის ადამიანები, რომლებიც ავსებენ პარლამენტს, შორს არიან ზრდილობისგან, რადგანაც იქ ხშირად ქაოსი და ეშმაკი ისადგურებს. რაიმე საკითხის, კანონისა თუ კანონქ-

ვემდებარე აქტის გამოტანა ხშირად ყვი-რილისა და აურზაურის მიზეზი ხდება და მთავრდება ერთმანეთის შეურაცხ-ყოფით, ზოგჯერ ხელჩართული ჩხუბი-თაც. აქ ვერ ნახავთ ვერც აზრიან საუ-ბარს და პოლემიკას, ვერც შინაარსიან კრიტიკას... სადა არის მოსმენის კულტუ-რა, მოთმინება და აზრის გაზიარება. ის, რასაც ჩვენ — ხალხი ვხედავთ (ცისფერი სამყარო!), სამაგალითო ზრდილობისა რა მოგახსენოთ და სამაგალითო უზრ-დებლობა კი ნამდვილად არის. ამ „მო-რალში“ მძლავრობს ოპოზიციური პარ-ტია — ნაციონალები და მათი განშტო-ებები. უმრავლესობამ, რაც არ უნდა კარგი და ხალხისთვის სასარგებლო (რაც, მართალი რომ ვთქვათ, იშვიათო-ბას წარმოადგენს, მაგრამ მაინც...) სა-კითხი წამოაყენოს, იგი ოპოზიციის აყალმაყალის მიზეზად და უზრდილო-ბის სცენად იქცევა. მათ მიერ მოწყობი-ლი სერიული აურზაურის შემდეგ ძნე-ლი გასარკვევია, ვინ არის მართალი და ვინ მტყუანი, ვინ ზრუნავს ხალხზე და ვინ მტრობს მას.

მართალია, ხელისუფლება უმაღლე-სი ძალაუფლების მქონეა და მას არ უნ-და მისცე საშუალება, დაუფეგმავად და ხალხთან შეთანხმების გარეშე გამოიყ-ნოს იგი, მაგრამ ოპოზიციის მიერ გა-წეულ წინააღმდეგობებში სულაც არ ჩანს კეთილი სურვილი — მიმართოს მთავრობის ძალა ხალხის უკეთესი ცხოვრების ძალსაწყობად. ამ ბოლო დროს განუწყვეტელი დავა მიმდინარე-ობს უმაღლეს სასამართლოში ასარჩევ მოსამართლეთა კანდიდატებზე. რა თქმა უნდა, მოსამართლე უმაღლეს ორგანო-ში (და ზოგადად) უნდა იყოს სუფთა, პა-ტიოსანი, საზოგადოებაში ავტორიტეტ-მოპოვებული პიროვნება, მაგრამ განა პარლამენტს შეჭვერის უამრავი შეც-დომებით გზაგამოვლილი პარტიის წევ-რები, რომლებმაც სრულიად ახლო წარ-სულში უამრავი მორალური და მატე-რიალური ზარალი მიაყენეს ქართველ ხალხს? სავლენ ნამდვილად იქცა პავლედ! — ასეა ბიბლიაში, მაგრამ ცხოვრებამ სხვა მაგალითები გვიჩვენა და ხალხმაც არ დააყოვნა ასეთებზე თავისი აზრის გამოხატვა: „კუზიანს სამარე თუ გაას-წორებო!“ ხალხს ესმის ეკა ბესელიასა და მისი თანამოაზრეების ლოგიკა, მაგ-რამ ვერ გაავიგია ზოგიერთი ოპოზი-ციის წარმომადგენლებისა. ბრძნული ქართული ანდაზა სწორედ მათზეა ზედ-გამოჭრილი: „კუმ ფეხი გამოყო, მეც ნა-ხირ-ნახირაო“. ვიცით, ვინ ვინ არის და გაჩერდნენ მაინც!

საწყენია ის, რომ დიდი წინააღმდე-გობა გაჩნდა „ქართულ ოცნებაში“, პარ-ტია დატოვებს არც თუ უნიჭო და უჭკუო წევრებს... რაც არ მოუტანს არც სახელ-სა და არც სარგებლობას მმართველ პარტიას. ისიც ვიცით ყველამ, რომ აბურდულ-დაბურდული სიტუაციიდან

პოლიტიკასა და დიპლომატიკაში სიჯი-უტე არ არის საუკეთესო გამოსავალი... სამწუხაროდ, კვლავ აყალმაყალში და დავიდარაბაში, ერთ-ერთის ლა-ნძღვასა და თავის მართლებასში დრო ფუჭად მიემართება, ის დრო, რომელ-საც ოქროს ფასი აქვს ჩვენი ქვეყნის-თვის. არადა, დაუმთავრებელ-დაუსრუ-ლებელია ასეთი უაზრო სცენები პარ-ლამენტში და განა მართო პარლამენტ-ში... სად არის ზრდილობა და ზნეობა, ხომ უნდა ვიცოდეთ რა გვაკლია?!

ალბათ, გვაკლია გამოცდილება, კულტურა და განათლება. ასლა პანკისის ამბავს არ იკითხავთ — ჰესის მშენებლობას აპროტესტებს იქაური მოსახლეობა, არ გვინდა, არ მო-უტანს პანკისის სიკეთესო. — ამბობენ. რამდენიმე მცირემოცულობის ჰესია ამ მიდამოებში და აშკარად უარესობის-კენ არის შეცვლილი ჩვენი ხეობის ეკო-ლოგიაო. რას იზამ, არ უნდათ! მაგრამ მშენებლები და ისინი, ვინც ზოგადად ვითომ ქვეყნისა და კერძოდ, პანკისის მოსახლეობის ცხოვრების პირობების გაუმჯობესებისთვის იღვნიან, ჰესი სი-კეთე და წინსვლააო — დაუინებთ ამბო-ბენ. ძნელია ახლა იმის გარჩევა, რა უკე-თესია და რა უარესი, ის კი ფაქტია, რომ ხეობის აღშფოთებულ მცხოვრებთა და მშენებელთა უსაფრთხოების დასაცავად ოცდათხუთმეტი პოლიციელი შეიყვანა მთავრობამ ხეობაში. დაშოშმინებისა რა მოგახსენოთ და მოსახლეობა კი ძალიან გაღიზიანდა, ქვების სროლით „გაუმას-პინძლდა“ პოლიციელთა ჯგუფს. ქვები კი არა და, მამაკაცებთან ერთად ქალე-ნიც კარგა მოზრდილ ლოდებს ისროდ-ნენ ფორმიანთა მისამართით.

სად იყო კანონმორჩილება ან მოქა-ლაქობრივი აზროვნება! ზოგიერთე-ბისგან განსხვავებით, ვერ გაავამართლებ ხეობელთა მოქმედებას, მიუხედავად იმისა, რომ პანკისის მოსახლეობის მოთხოვნა სამართლიანი მეჩვენება: ჯერ ხომ უნდა დაარწმუნო ადამიანი შესწი-ერ სოფლის ბუნებაში ჩარევის სისწო-რეში და მერე კი, ბატონო, დაიწყე საქმე (უნდა ითქვას, რომ ამ დაწყებულ საქ-მეში თავად პანკისის მცხოვრებნიც იყ-ვნენ ჩართულნი, მუშაობდნენ ჰესის მშე-ნებლობაზე)! თუმცა, ეს ასე არ მოხდა და ატყდა, მაგრამ რა ატყდა, მას-პინძლბმა ზოგიერთ პოლიციელს თა-ვიც გაუხეთქეს, სისხლი ადინეს. ეს კი მე-ტისმეტაო და ჰესის მშენებლობის დი-რექციის ლაღადის საფუძველზე — გვიშ-ველეთო!.. მართლაც, შემო ინსტანციე-ბის გადაწყვეტილებით, სპეცრაზმი მი-ავლინეს ... რამაც კიდევ უფრო დიდი ცეცხლი წაუკიდა აღშფოთებულთა მღელვარებას, მათ უკან როდი დაიხი-ეს სპეცრაზმელთა დანახვაზე, ეს ცეცხ-ლი მანქანებს გადადეს (არადა, სხვა დროს რა არ გადაუტანიათ, ზოგჯერ მოთმინებით, ზოგჯერ ბრძნული აზ-როვნებით! აბა, როგორი სანახავი იქ-ნებოდა ამ რამდენიმე წლის წინათ საძინებელ ტომრებში ჩახოცილი ტა-ლიკ-ტალიკ ბიჭები! მაგრამ გადაიტა-ნეს...!). კოცონი ბრიალებდა ხეობაში. აი, რა მივიღეთ! — დატრიალდა ისეთი სუ-რათი, მტრის წისქვილზე რომ მიუშვებს წყალს. დიას, მტრის წისქვილი კარგად მუშაობს, ჩვენი კი — დაშრა! ამ მიმარ-თებით ვილაცა კარგად ახერხებს პანკი-სელების „დამოდგვრას“ და არა მხო-ლოდ პანკისელებისა, არამედ მთელი სა-ქართველოს ხალხის...

და ეს „ვილაც“ არ უნდა იყოს შორი-დან მოსული, აქვეა და უხარია, როდე-საც მისი „მუშაობა“ შედეგანია, უხა-რია, რომ ხალხი ააჯანყა გლახა და უნი-ათო მთავრობის წინააღმდეგ, მთავრობა იქით იყოს და, სამშობლო?! სამშობლო ხომ ნამდვილად წინ ვერ წავა ასეთ აყალმაყალსა და ხელისუფლებაში მოს-ვლისთვის „თავგადადებულთა“ უზნეო ბრძოლაში...

არა, პროტეს-ტი ამა თუ იმ საქ-მისა და მოქმედე-ბის წინააღმდეგ, გასაგებია, მაგრამ — დაუნდობლო-ბა?! საიდან, რა-ტომ ასეთი დაუნ-დობლობა?!

გულნარა სტურუა

თავი შეიკავით საჩქოვო აღვილებში სორცისა და კვერცხის შექმნისაბან!

სააღდგომო დღეებში იმატებს კვერცხის და ხორცი-პროდუქტების მოხმარება. გაზრდილი მოთხოვნის ფონ-ზე, ხშირად ხორცის და კვერ-ცხის რეალიზება ხდება არა-კეთილსაიმედო გარემოში, სადაც არ არის დაცული შე-ნახვის პირობები და უცნო-ბია ხორცის წარმომავლობა და საქონლის დაცვის ადგი-ლი.

სურსათის ეროვნული სააგენტო და გაეროს სუ-რსათისა და სოფლის მეურნეობის ორგანიზაცია (FAO) მოსახლეობას მოუწო-დებენ, თავი შეიკავონ ხორცის, ხორცპროდუქტებისა და კვერცხის შექმნისა-გან ისეთ ადგილებში, სადაც არ არის დაცული ჰიგიენური ნორმები, პროდუქ-ტების შენახვის პირობები.

ხორცის შექმნისას მომხმარებელმა ყურადღება უნდა მიაქციოს რიგ გარე-მოებებს: ხორცი უნდა ინახებოდეს სუფთა, დახურულ მაცივარში, შესაბამი-სი ტემპერატურული რეჟიმის დაცვით, რომელიც განსაზღვრულია 2-დან 6-გრადუსამდე, ხოლო შენახვის ვადაა 48 საათი.

სუმო

10 მედლით დაჯილდოვდა

მსტონეთის დედაქალაქ ტალინში დასრულებული ევროპის ჩემპიონატის დასკვნითი დღე, რომელიც უფროსი ასაკის სუმოტორებს (ე.წ. სენიორებს) დაეთმო, ყველაზე მწირშედეგიანი გამოდგა ქართველთათვის. ჩვენმა ბიჭებმა მხოლოდ 3 ბრინჯაოს მედლის მოპოვება შეძლეს, აქედან 1 – გუნდურში და 2 – პირად შეჯიბრებაში.

ინდივიდუალურში კვარცხლბეკის მესამე საფეხურზე ასვლა ორივე შემთხვევაში ლაშა ჯვალაძემ მოახერხა – პირველად მძიმე წონაში (+115 კგ), მეორედ კი – აბსოლუტურში.

მძიმე წონის „ბრინჯაოს“ ფინალში ქართული დაპირისპირება შედგა – ჯვალაძემ ჩვენი ნაკრების კაპიტან ზურა აქუბარდიას სუკუინაგეს ილეთით სძლია.

რაც შეეხება აბსოლუტურის ფინალს მესამე ადგილისთვის, აქ ლაშამ პოლონელი მატეუშ ლინკა ვატა-შიკოშის ილეთით დაამარცხა.

როგორც იცით, მან წინა დღეს 23-წლამდელთა შორის ოქროსა და ბრინჯაოს თითო მედალიც მოიპოვა და საერთო ჯამში ტალინის ევროპირველობაზე 1 ოქროსა და 3 ბრინჯაოს ჯილდო დაუგროვდა.

სამწუხაროდ, პირად პაექრობებში სხვა ჩვენებურებს ხელი მოეცარათ. აქუბარდია-ჯვალაძის გარდა, ესტონურ დოპიოზე ვიხილეთ ლაშა მეშვილდიშვილი (-115 კგ), გელა ბურჯანაძე (-100 კგ), გიორგი გოგობერიშ-

ვილი (-100 კგ) და გიორგი გაბოკიძე (-70 კგ), თუმცა, მედალთან მიახლოების შანსი არცერთ მათგანს არ მიეცა.

რაც შეეხება გუნდურ დაპირისპირებებს, აქ ჯვალაძე-აქუბარდია-მეშვილდიშვილის ტრიომ უნგრეთის ნაკრების ძლევით – 3:0 პირველი წრე უპრობლემოდ გაიარა.

ნახევარფინალში, 23-წლამდელთა დარად, ისევ უკრაინელებს გადავეყარეთ და აქაც იგივე სცენარი განმეორდა – 1:1-ზე კვლავ ვაჟა დაიაური დაგვიპირისპირდა და უკრაინის სახელით მეტროძოლმა ჩვენებურმა ბოლო ბრძოლაში ამჯერად ლაშა მეშვილდიშვილს აგება გადაამწყვეტი მარცხი (თანაც იაგურანაგეს საკმაოდ ეფექტური ილეთით).

„ბრინჯაოსთვის“ გამართულ დაპირისპირებაში ჩვენმა ბიჭებმა პოლონელებს სძლიეს – 2:1 და მესამე პრიზიორები გახდნენ.

სულ ჩვენი დელეგაციის ანგარიშზე 2 ოქროს, 2 ვერცხლისა და 6 ბრინჯაოს მედალია.

ბაჟან დოლიძე

ეპროლიზა

პირველი მერსხალი

ბპირკმპ საკალათბურთო ევროლიგის ოთხთა ფინალის პირველი მონაწილის ვინაობა. ესაა მადრიდის „რეალი“, რომელიც ზედიზედ მეოთხედ ითამაშებს ყველაზე პრესტიჟული ევროტურნირის უძლიერესთა კვარტეტში.

მოგეხსენებათ, პაბლო ლასოს განვრთნილი „სამეფო კლუბი“ ძველ სამყაროში სარეკორდო მიღწევის მფლობელია – უკვე თერთმეტჯერ აქვს მოპოვებული მთავარი კონტინენტური ჯილდო და წლეულსაც საფუძვლიანად ითვლება გაათამაშების ერთ-ერთ ფავორიტად.

პლეი-ოფის სასტარტო ეტაპზე ესპანურმა გრანდმა მეოთხედფინალური სერია მშრალი ანგარიშით მოუგო ბერძნულ „პანათინაიკოსს“ – 3:0 (ბოლო მატჩი სტუმრად – 89:82), შემდეგ რაუნდში კი „ბასკონიასა“ და ცსკა-ს შორის გამარჯვებულს შეხვდება.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ დასკვნით ბატალიებს 17-19 მაისს თორნიკე შენგელიას ამჟამინდელი გუნდის სარბიელი უმასპინძლებს, ადვილი შესაძლებელია, რომ ვიტორიაში პირენეელთა

საშინაო მინიტურნირი გაიმართოს, მით უმეტეს, როცა რჩეულთა შორის მოხვედრის შანსს „ბარსელონაც“ იზარჩუნებს.

დაცვენთ, რომ „ჟალგირისისა“ და „ფენერბახჩეს“ წყვილში საკუთარი მოედნის უპირატესობა ლიტვაში წარმატებით 66:57 – თურქებმა დაიბრუნეს (2:1).

ვიტალი ჯაფარიძე

შოკი

ასეს სღება

მინდ დაიჯერეთ, გინდ არა – მსოფლიოს სუთგზის ჩემპიონი და საერთაშორისო კლასიფიკაციის ლიდერი რონი ოსალივანი

სნუკერში წლევეანდელ მუნდიალს სტარტზევე გამოეთიშა – 8:0.

კიდევ უფრო სენსაციურად ჟღერს ლეგენდარული ბრიტანელის მძლევების სტატუსი – 23 წლის ჯეიმს კეიპილი ფორუმის ისტორიაში პირველია, ვინც მოყვარულის რანგში თამაშობს!

რაგბი ჩვენი თაგზია!

საბრთველოში ორდინანი სამუშაო ვიზიტით იმყოფებოდა რაგბი ევროპის აღმასრულებელი დირექტორი ფლორენ მარტი. ის საქართველოს რაგბის კავშირის მუშაობას გაეცნო და სრკ-ის თავკაც გოჩა სვანიძესთან მსოფლიო რაგბიში მიმდინარე ცვლილებები განიხილა.

საუბარი შეეხო მსოფლიო ლიგის შექმნის იდეას და სტუმარმა ბრძანა, რომ რაგბი ევროპა

კოლეგები

ოღესას ჩვენია

კიდევ ერთი წარმატება მოიპოვა საქართველოს ჟურნალისტთა ნაკრებმა, რომელიც ოღესასში გამართული საერთაშორისო საფეხბურთო მედიატურნირიდან გამარჯვებული დაგვიბრუნდა.

ჩვენმა თანამემამულე კოლეგებმა უკრაინის საპორტო ქალაქში ხუთივე მეტოქე დაამარცხეს: მოლდოვა, აზერბაიჯანი და ლატვია – 1:0 თითოეული, გერმანია – 3:1 და მასპინძლები – 2:1.

ჩემპიონთა შემადგენლობა: გეგი კაკაბიძე, კოტე მიგინეიშვილი, მერაბ სიმონიშვილი, მამუკა კვარაცხელია,

ოთარ ფედიჩინი, მირიან დედანაშვილი, დავით ფრანგიშვილი, ირაკლი დევირიანი, ნიკა კბილაძე და გიორგი თოთლაძე.

შეგახსენებთ, რომ ეს გუნდი სსუა-ს პრეზიდენტ მიხეილ აბაიშვილისა და უეფას მედია-ოფიცრის, სფფ-ს სტადიონების განყოფილების უფროს მამუკა კვარაცხელიას ინიციატივით შეიკრიბა და მას უკრაინაში საქართველოს კონსული თორნიკე ბერეკაშვილი ოჯახთან ერთად ქომავლობდა.

გიორგი შოთაძე

ინტერნეტიდან

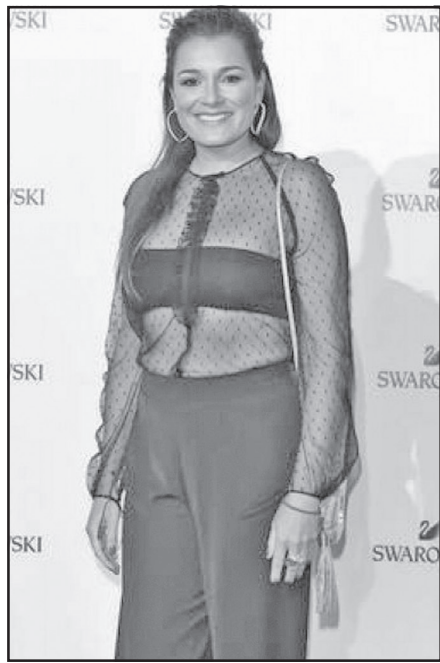
საჩუქრის რაგბი

პეტირან იტალიელ გოლიკებერ ჯანლუიჯი ბუფონის ყოფილი ცოლი, ჩეხი ექს-მოდელი ალიონა სერედოვა ყოველთვის სიპუტკუნისკენ მიდრეკილი ქალბატონი იყო და ზედმეტ კილოგრამებს იგი მთელი ცხოვრების მანძილზე ვარჯიშითა და დიეტებით თავდაუზოგავად ებრძოდა.

თუმცა, სამოდლო საქმიდან ოფიციალურად წასვლისა და ჯიჯი ბუფონთან დაშორების შემდეგ ალიონამ დიეტებით ტანჯული ცხოვრება უარყო, ხაზლამასა და ყაურმას მიეცალა და როგორც აპენინური ბულვარული მედია იუნყება, ახლა ლუარსაბის ცოლ დარეჯანივით ფერდებიც შევესო და ლაბაბიც მოუმრგვალდა.

ალიონა სერედოვა თავისი ტანსრულობის შესახებ მხოლოდ იმას ამბობს, რომ ვინც საჭიროა (იგულისხმება მისი ამჟამინდელი ქმარი, იტალიელი მსახიობი, ვინმე ალესანდრო ნასი), იმას ასეთი ძალიან მოსწონს და პრეტენზიას არ გამოთქვამს. დანარჩენებმა კი უმჯობესია საკუთარ ქოლესტერინსა და შევსებულ ღიბს მიხედონ.

როსტომ რაჭვალისვილი

საზოგადოებრივი ცხოვრება

ტურისტები ექაბენ სტალინის კაბლს!

წამიკითხე გოგა აფციაურის წერილი „სტალინის მიმართ ინტერესი დღით დღე იზრდება“, რომელიც გამოქვეყნდა გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“, №78, 19 აპრილი 2019 წ., რამაც ჩემში დადებითი ემოცია გამოიწვია. სტატიაში აღნიშნულია, რომ სტალინის ძეგლის აღდგენა გორში ძველ ადგილზე ტურისტების რაოდენობას გაზრდის. სრული ჭეშმარიტებაა, მაგრამ განა მართლ იმიტომ უნდა აღდგეს დიდი ბელადის, მსოფლიოს პატიოსან მშრომელთა:

ლის, გ. ბოკერიას, ზ. ადგიშვილის, ახალაიებისა და ამ ბანდის ბევრი სხვა წევრის პასუხისმგებლობის საკითხი როცა დგება, პირველ რიგში ბრალდება უნდა წავეყნოთ ძეგლების განადგურება. მაგალითად, უნდა ავიღოთ სწორი დამოკიდებულება ძეგლებისადმი საზღვარგარეთ. იტალიაში დგას მუსოლინის ძეგლი ფაშიზმის პირველი იდეოლოგის და შემქმნელის პიტლერის ძეგლთან ერთად, ბანდიტმა სააკაშვილმა კი ფაშიზმის

მუშების, გლეხებისა და ინტელიგენციის ქომბაგის და ინტერესების დამცველის დიდი სტალინის ძეგლი რომ ტურისტებს მოიზიდავს? პირველ რიგში, იმიტომ უნდა აღდგეს მისი ძეგლი, რომ მან საზოგადოებრივად დაასამარა ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლუატაცია, მოსპო თავდა-ზნაურთა და მეფის მოხელეების მიერ მუშების, გლეხებისა და ინტელიგენციის ჩაგვრა, ამაღლა ქვეყანაში ცხოვრების დონე არა მართლ საქართველოში, არამედ 15 მოკავშირე რესპუბლიკაში და დაუბრუნა მშრომელ კაცს ღირსება და პატივი.

სტალინის მოღვაწეობისა და მართვის პერიოდში საქართველოს მოსახლეობა 5 მილიონი გახდა. რამდენი ვართ დღეს მისი გარდაცვალებიდან რამდენიმე ათეული წლის შემდეგ? არჩევნების დროს 4,7 მლნ, ფაქტობრივად 3 მლნ. აი რატომ უნდა აღდგეს დიდი სტალინის ძეგლი მართლ გორში კი არა, მთელ საქართველოში. განა შეიძლება ძეგლების ისეთი ზიზღითა და უხეში მეთოდებით განადგურება, როგორც ამას საქართველოში სწავლიდნენ? მ. სააკაშვი-

მესაფლავის, დიდი სამამულო ომის გამარჯვებით დასრულების მთავარი მედროშის – იოსებ სტალინის ძეგლი გორში და ქუთაისში გამარჯვების მემორიალი ბარბაროსულად განადგურა. ისმის კითხვა: ასეთი დიდი დანაშაულისთვის მოეთხოვოს თუ არა პასუხი დამნაშავე ბანდას? მით უმეტეს, ქუთაისში ძეგლის აფეთქებას მოჰყვა მსხვერპლი – დაიღუპა დედა-შვილი და მიიმდებოდა რამდენიმე ათეული კაცი.

სტალინმა რომ მსოფლიო იხსნა მიხაკისფერი ჭირისგან, ამას აღიარებდნენ მსოფლიოს ლიდერები, მათ შორის პირველები იყვნენ აშშ-ის პრეზიდენტი რუზ-

ველტი და ინგლისის პრემიერ-მინისტრი ჩერჩილი.

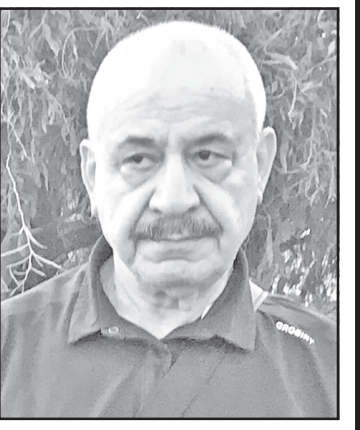
სტალინის ღვაწლსა და დამსახურებაზე შეუძლებელია საუბარი ერთ საგაზეთო წერილში, მაგრამ არ შეიძლება ძალიან მოკლედ არ აღინიშნოს მისი როლი საქართველოს, მისი სამშობლოს აღორძინებაში. საქართველოს ეკონომიკა ნახტომისებურად განვითარდა იმ პერიოდში, როცა სტალინი მართავდა საბჭოთა კავშირს. გავყვეთ ქრონოლოგიას. II მსოფლიო ომი ჯერ კიდევ დამთავრებული არ იყო, რომ სტალინის ბრძანებით დაიძრა მატარებლების მთელი შემადგენლობები გერმანიიდან საქართველოსკენ. ეს შემადგენლობები ეზიდებოდნენ რუსთავსა და ქუთაისში მეტალურგიულ და საავტომობილო წარმოების აგრეგატებსა და ჩარხდანადგარებს. პირველი ქართული ფოლადი რუსთავში ჩამოსხა 1949 წ., ხოლო პირველი ქართული ატომობილი ჩამოიყვანა კონვეიერიდან ბ. ვაშაკიძემ 1951 წელს. 26.000 კაცი იყო დასაქმებული ქუთაისის საავტომობილო ქარხანაში, ხოლო რუსთავში 46.999 კაცს აჭარბებდა დასაქმებულთა რიცხვი. რამდენი კაცია დღეს დასაქმებული საერთოდ წარმოებაში? პასუხი – ძალიან ცოტა, იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ეს ქარხნები მ. სააკაშვილმა და მისმა ბანდამ მიჰყიდა ჩინელებს, ინდოელებს და ათას სხვა გადამითეულს, ვისაც ქართველი კაცის პრობლემები არ აინტერესებს.

საქართველოს ბევრი გულშეურვალე და პატრიოტი მამულიშვილი ჰყავდა, მაგრამ მათ შორის უნდა გამოვარჩიოთ დიდი დავით აღმაშენებელი და იოსებ სტალინი... იმათი სსოფი და პატივისცემა ხალხის გულიდან არასოდეს ამოვა!

სიმონ აპაიძე, აკადემიური დოქტორი, გენიკის მეცნიერებათა კანდიდატი.

„დედაშვილობა გვირს არ ბოძოვ, უნეს მიწას მიმაბარეო“... ჯეირან კიკრიაშვილის ხსოვნას

მართლაც შეუცნობელია გზანნი უფლისაწინა ვის, როდის, რატომ და რისთვის – „სად აღუფხვრის სადღით ძირსა“, მხოლოდ მან უწყის...

ჩვენი ჯეირანა აღარ არის – საქართველოდან შორს, ოსმალეთში აღესრულა სამშობლოზე უსაზღვროდ შეყვარებული, ნამდვილი ქართველი ვაჟკაცი... მამა ომში დაედუბა, დედა 2 წლისამ დაკარგა – ობლობაში გაზრდილმა, რომ იტყვიან, ქიციც იცოდა და ქიცმაცურიც – „ნახლოველ“ ჯეირანას თავის დროზე არც „ქუჩის ბიჭობაში“ შეშლია რამე და ცხოვრებაშიც ყველაფერს თავად, სხვათა დაუხმარებლად მიაღწია...

საზოგადოება „სტალინის“ ერთ-ერთი დამფუძნებელი, დიდი ბელადის უანგაროდ თავგანისმცემელი, ყოველ 9 მაისსა და 21 დეკემბერს, როგორც წესი, გორში ჩადიდოდა საკუთარი ხარჯით შექმნილი დროშებითა თუ ტრანსპარანტებით.

და კიდევ, გარდაცვლილი შვილის დაბადების დღეს, მის საფლავთან პანაშენი იხდოდა. ეს „წესები“ ობიექტურ მიზეზთა გამო მხოლოდ ერთხელ, შარშან დაარღვია, რასაც ძალიან განიცდიდა...

ცალკე საუბრის თემა იქვე გორში სტალინისადმი მიძღვნილი ბანკეტები – ზღაპრულ სუფრასთან პრაქტიკულად არ დაჯდებოდა და როგორც რეჟისორი გადასაღებ მოედანზე, ისე დააბიჯებდა დარბაზში – რათა, თამადა იქნებოდა თუ მომღერალთა გუნდი, ემანდ სუფრის „სცენარიდან“ არ გადაეხვია – რამდენიმეჯერ მეც დავსწრებივარ ასეთ დაუფიქრებელ „საპეტაკელებს“...

ჯეირან კიკრიაშვილზე საუბარი დაუსრულებლად შემიძლია, მაგრამ ნეკროლოგის შეზღუდულ ფორმატში მეტი რა გითხრა „ბებერო ბიჭო“? – სანამ ვიქნები, ჩემთან იქნები, ჩემო უფროსო ძმობილო – მსუბუქი ყოფილიყოს შენთვის ის ქართული მიწა, რომელსაც ბრწყინვალე სამშაბათს მოგაყრიოთ საფიცარი შვილის გვერდით გაჭრილ სამარეში. იმ ქართულ მიწას, რომელიც აგრერიგად გტკიოდა და გიყვარდა...

შენი ღმერთო მხიპი მონღოლი ნინო მჯერა, იმასაც გაიფიქრებდი, თუ უშენოდ რა ბედი ეწევა სტალინის სასელთან დაკავშირებულ, შენს მიერ წლების მანძილზე მოპოვებულ შენსავე სახლში გამოყვანილ არტიფაქტებს, ექსპონატებს, რომელთაც ნებისმიერი მუზეუმი ინატრებდა. როგორც შენსავით სტალინელს, ვგ მეც მაინტერესებს, ჩემო ჯეირან...

გ ა ნ ც ხ ა ღ ე ბ ა აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი პოლინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს ია გაბაიძის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე. აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით: 1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: ია გაბაიძე (პ/ნ 61001049587), ბათუმი, რურუას ქ. №2, ბინა 23. უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: ქ. ქობულეთი, რუსთაველის ქ. №72 (საკადასტრო კოდი: 20.42.07.026https://n.aprweb.reestri.gov.ge/ - /searchhttps://n.aprweb.reestri.gov.ge/ - /search). უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდაბავალი სანივთო ვალდებულებებით. 2. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 45815.45 ლარი; 3. აუქციონის დაწყების თარიღი: 2019 წლის 25 აპრილი, 14:00 საათი. 4. აუქციონის დასრულების თარიღი: 2019 წლის 13 მაისი, 14:00 საათი. 5. აუქციონის ჩატარების ფორმა: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge. 5.1. ელექტრონული აუქციონის მონაცემები: განაცხადის №71271HZP59821219; აუქციონის ნომერი: 71271 ლოტის ნომერი: 598212 6. მოვალე: ია გაბაიძე (პ/ნ 61001049587), ბათუმი, რურუას ქ. №2, ბინა 23; ენი მახარაძე (პ/ნ 01001080699), თბილისი, ქერჩის ქ. №22, ბინა 617; შპს „ქობულეთი“ (ს/ნ 446970065), ქ. ქობულეთი, რუსთაველის ქ. №72; შპს „დითაილ-იონს“ (ს/ნ 400218830), თბილისი, ქერჩის ქ. №22, ბინა 617. 7. აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის

სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი პოლინგი“ (ს/კ 204572284), მისამართი: ქ. თბილისი, შარტავას ქ. №30, მე-2 სართული, ბინა №5. 8. აუქციონის პირობები: • აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს; • მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი; • აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი – ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“. • აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი პოლინგის“ საბანკო ანგარიშზე (ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ. 9. აუქციონის პირობები: გამოქვეყნებულია ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის №71271HZP59821219; ლოტის ნომერი: 598212). ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2019 წლის 13 მაისის 10:00 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, შარტავას ქ. №30, მე-2 სართული, ბინა №5.

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო მწუხარებას გამოთქვამენ აფხაზეთის საზოგადოების ერთ-ერთი ღირსეული წარმომადგენლის, ათეული წლების განმავლობაში სოხუმის ილია ვეკუას სახელობის ფიზიკა-ტექნიკის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილის, საქართველოსა და, მათ შორის, აფხაზეთის დამსახურებული ინჟინრის, ვახტანგ გორგასლის III ხარისხის ორდენის კავალრის, სოხუმის საქალაქო საბჭოს არაერთი მოწვევის დეპუტატის

ბივი კოსრეიძის გარდაცვალების გამო და სამიძმარს უცხადებენ განსვენებული ოჯახს.

ორ ნიბარილს ჯგუფური გაუპატიურებისთვის 10-წლიანი პატიმრობა მიესაჯა. პროკურატურის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე გაუპატიურებისთვის ბრალდებულებს 10-10 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიესაჯა. „თბილისის საქალაქო სასამართლომ სრულად გაიზიარა ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებები და ჯგუფურად ჩადენილი გაუპატიურებისთვის ბრალდებულები, ნიგერიის მოქალაქეები ჯ.ე. და უ.გ. დამნაშავედ ცნო. სასამართლო პროცესზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით დადასტურდა, რომ 2018 წლის 3 მაისს ნიგერიის მოქალაქე ჯ.ე.-მ ქ.თბილისში ინდოეთის მოქალაქე ს.ს. მოტყუებით მიიყვანა მეგობრის – ასევე ნიგერიის მოქალაქის უ.გ.-ს საცხოვრებელ ბინაში, სადაც ორივე პირმა ძალადობითა და ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარით დაზარალებული გააუპატიურეს.

პროფესორ გივი მინდელის საზოგადოების წევრები რამზაზ თიფლაძე, დანთო დათოშვილი, გონდო ძოგულია, ივიკო საყვარელიძე, მერაბ მახარაძე, გურამ ახრახანი, თამაზ ყაჭიძე-ვილი, როლანდ იოსელიანი, ჯუჯუა გონაშვილი, რამაზ არაძე, გიგა მახარაძე, ომარ ცაავა, გიგა რამიშვილი, ვალერი მარდოსანიძე და თამაზ გომინაშვილი ღრმა პატივისცემითა და სიყვარულით ულოცავენ დაბადების 80 წლის საიუბილეო თარიღს (27 აპრილს) ამავე საზოგადოების ერთ-ერთ დამფუძნებელსა და თანათამაშად მარგ, საქართველოს საინჟინრო ინტელიგენციის ბრწყინვალე წარმომადგენელს, საკავშირო სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანების „თბილისის ელექტროძრავის“ ყოფილ გენერალურ დირექტორს, ძმობისა და მეგობრობის უბადლო ოსტატს, ნამდვილ თბილისელსა და ჭეშმარიტ მამულიშვილს, უშესანიშნავეს პიროვნებას, ბატონ

გაიოზ გალდავაძე.

რატომ მოიხსენიებს ანდორის ტელეკომი ოკუპირებულ აფხაზეთს ქვეყნად?!

თბილისი არკვევს, რატომ მოიხსენიებს ანდორის ტელეკომი ოკუპირებულ აფხაზეთს ქვეყნად. ამის შესახებ „აქცენტს“ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში განუცხადეს. „საქართველოს საელჩო ესპანეთში (აკრედიტებულია ანდორის სამთავროში, ალფირის სახალხო დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და მაროკოს სამეფოში) დიპლომატიური არსებობის საშუალებით დაუუკავშირდა ანდორას მხარეს და მიმდინარეობს მუშაობა აღნიშნულ საკითხზე. ანდორას ხელისუფლება მხარს უჭერს საქართველოს სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას და არაღიარების პოლიტიკას, რაც არაერთხელ გამოიხატა მათ განცხადებებსა და კონკრეტულ ნაბიჯებში“, - აცხადებენ საგარეო უწყებაში. ცნობისთვის: ანდორის ტელეკომის საიტზე, როუმინგის ფასების განყოფილებაში არსებული ქვეყნების ჩამონათვალში ოკუპირებული აფხაზეთიც ფიგურირებს.

შავი ზღვის აკვატორიაში შემოსულ ამერიკულ სომალდს ორი რუსული სამხედრო გემი აელვანა

სამართლებლოში ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩის მოვალეობის შემსრულებელი ადასტურებს, რომ შავი ზღვის აკვატორიაში შესულ ამერიკულ სომალდს „Ross“-ს ორი რუსული სამხედრო გემი აედევნა. როს უილსონის თქმით, რუსეთისთვის დამახასიათებელია, რომ თვალყური ადევნოს ამერიკის მხრიდან მსგავს აქტივობებს. ცნობისთვის: ბათუმის პორტში აშშ-ის სამხედრო საზღვაო ძალების სომალდი USS Ross 21 აპრილს შემოვიდა.

კიმ ჩენ ინი რუსეთში საკუთარი მატარებლით ჩავიდა

ჩრდილოეთ კორეის ლიდერი კიმ ჩენ ინი რუსეთში პირველად ჩავიდა, მისი დაჯავშნილი მატარებელი ვლადივოსტოკში შევიდა, სადაც ხუთშაბათს რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინთან მოლაპარაკებებს გამართავს. მატარებლით, რომლითაც კიმ ჩენ ინი ინი მგზავრობდა, რუსეთში სამჯერ არის ნამყოფი მისი მამა კიმ ჩენ ირი. სასაზღვრო რკინიგზის სადგურ ჰასანში მატარებელს, რომელიც რუსული ლოკომოტივისა და ვაგონისგან შედგებოდა, რუსული დელეგაცია დახვდა, რომლის შემადგენლობაში იყვნენ შორეული აღმოსავლეთის განვითარების მინისტრი ალექსანდრ კოზლოვი, საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე ოგორ მორგულოვი და პრიმორსკის ოლქის გუბერნატორი ოლეგ კოჟემიკო. რუსული მედიის ცნობით, სამიტზე განხილვის მთავარი თემები მხარეებს შორის ურთიერთობა და კორეის ნახევარკუნძულზე არსებული ბირთვული საკითხის და-რეგულირება იქნება.

ლევან ჯიბლაშვილი გაათავისუფლეს

ორდღიანი პატიმრობის შემდეგ მსახიობი და ბიზნესმენი ლევან ჯიბლაშვილი გირაოთი გაათავისუფლეს. ლევან ჯიბლაშვილი უარყოფს იმ ფაქტს, რომ მის გათავისუფლებაში შს მინისტრის მოადგილე კახა საბანაძე იყო ჩარეული. ამის შესახებ საუბრები მას შემდეგ დაიწყო, რაც სოციალურ ქსელში ჯიბლაშვილის და საბანაძის ფოტო გავრცელდა. ასევე მანამდე ვრცელდებოდა ინფორმაცია, რომ ლევან ჯიბლაშვილი დაკავებისას კახასთან დაკავშირებას ითხოვდა, თავდაპირველად მედიაში გავრცელდა ვარაუდი, რომ ის დედაქალაქის მერს კახა კალაძეს ახსენებდა. ჯიბლაშვილის თქმით, ის ადვოკატ კახა ასლანიშვილთან დაკავშირებას ითხოვდა: „ნახევარ საქართველოსთან მაქვს გადაღებული ფოტო, მათ შორის ყოფილ მინისტრებთან, ყოფილ პრემიერებთან პირადი ურთიერთობით. კონკრეტულ შემთხვევაში განსაკუთრებით არც ვისარგებლებდი და არც მისარგებლია“ - განაცხადა ჯიბლაშვილმა. კითხვაზე, რატომ ჰქონდა მას ნარკოტიკი მანქანაში, მსახიობმა განაცხადა, რომ გამოძიების ინტერესებიდან გამომდინარე დეტალებს არ აკონკრეტებს.

ექსპერტიზით დადგინდა, რომ მსახიობისა და ბიზნესმენის ჩანთაში 0,5659გ. კოკაინი და 0,1921გ. ექსტაზი (MDMA) ჰქონდა. შსს-ს ცნობით გამოსაკვლევი დარჩა მცირე ოდენობით მარიხუანა, რომლის ექსპერტიზის პასუხს სამართალდამცველები ელოდებიან. უწყების ინფორმაციით, განსაკუთრებით დიდი ოდენობა ნარკოტიკული საშუალება და ფსიქოტროპული ნივთიერება არ გამოვლინდა.

ესპანეთი რუსეთს ტარიელ ონიანის გაღაყებას სთხოვს

პროკურატურამ ენ. კანონიერი ქურდის გადაცემის მოთხოვნით რუსეთს ოფიციალური მიმართვა გაუგზავნა. გამოძიება მას უკანონო გზით მოპოვებული კაპიტალის ესპანეთის ტერიტორიაზე გათვრებას ედავება. 38-გვერდიან დოკუმენტში წერია, რომ ონიანი კრიმინალურ საქმიანობას ესპანეთის ტერიტორიაზე 10 წლის განმავლობაში ეწეოდა. ტარიელ ონიანს 8-წლიანი პატიმრობა ემუქრება. პროკურატურა მისთვის 50 მილიონი ევროს ოდენობით ჯარიმის დაწესებასაც მოითხოვს.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
 ბ. ჩიქობავას (ყოფილი საბჭოს) ქუჩა №42/5
 ტელ: 296-72-86
 მთავარი რედაქტორი
საბრტაძე ძოგულია
 599 36-00-35
 პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გომიაშვილი
 599 53-76-16;
ალექო ასლანიშვილი
 599 56-81-86;
 პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე
 514 33-33-24
 გამომცემლობა:
 შპს „თანადგომა“-1 გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 ტ: 599 79-76-79
 შპს „ახალი საუკუნე“ - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 იბეჭდება გამომცემლობა „**კოლორ პრესი**“ რკინიგზის ჩიხი №20
 uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323
 ISSN 2233-3851
 9 772 233 385 001
 ავტორთა სახურადადგომა!
 რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალაში დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით.
 ავტორთა მოსაზრებები, შესაქმლვა, მუდამ არ ემთხვევა რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

„საქართველოს რესპუბლიკა“
შენი გაზეთია, აუსილავლად გამოიწერე, რასაც აქ წაიკითხავ, სხვაგან ვერ ნახავ!

	რეკლამის ფასები: აშშ დოლარი - 2.6981; ევრო - 3.0359; ბრიტანული გირანა სტერლინგი - 3.5094; 100 რუბლი - 4.2361; თურქული ლირა - 0.4624; ანარბაიჯანული მანათი - 1.5870; 1000 სომხური დრამი - 5.5977.	აპრილი 25 აპრილისთვის აღმოსავლეთი საქართველო: ბარა - ღამე +2, ღვინო +22 შიშანი რაიონები - ღამე 0, ღვინო +17 დასავლეთი საქართველო: ბარა - ღამე +3, ღვინო +22 შიშანი რაიონები - ღამე 0, ღვინო +19 თბილისი: ღამე +6, ღვინო +20	დაავიკავით, მოგვწერეთ: ტელ: 296-72-86, 599-79-76-79, 568-82-09-84 ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge
---	--	---	---